

Официален вестник на Европейския съюз

С 82

Издание
на български език

Информация и известия

Година 62
4 март 2019 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2019/C 82/01	Последни публикации на Съда на Европейския съюз в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i>	1
--------------	--	---

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2019/C 82/02	Дело C-415/18 P: Жалба, подадена на 22 юни 2018 г. от CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH срещу определението, постановено от Общия съд (трети състав) на 19 април 2018 г. по дело T-606/17, CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH/Европейска комисия	2
2019/C 82/03	Дело C-682/18: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 6 ноември 2018 г. — LF/Google LLC, YouTube Inc., YouTube LLC, Google Germany GmbH	2
2019/C 82/04	Дело C-683/18: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 6 ноември 2018 г. — Elsevier Inc./Cyando AG	4
2019/C 82/05	Дело C-693/18: Преюдициално запитване от Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Франция), постъпило на 29 октомври 2018 г. — Procureur de la République/X	5
2019/C 82/06	Дело C-702/18 P: Жалба, подадена на 9 ноември 2018 г. от Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart” Marek Łukasiewicz срещу решението на Общия съд (трети състав), постановено на 12 септември 2018 г. по дело T-584/17 — Primart/EUIPO	6

BG

Част от информацията в това издание не може да бъде разкривана поради причини, свързани със защитата на личните данни и/или поверителността и затова публикуваме нова автентична версия.

2019/C 82/07	Дело C-714/18 P: Жалба, подадена на 14 ноември 2018 г. от ACTC GmbH срещу решението на Общия съд (девети състав), постановено на 13 септември 2018 г. по дело T-94/17 — ACTC/EUIPO	8
2019/C 82/08	Дело C-715/18: Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 15 ноември 2018 г. — Segler-Vereinigung Cuxhaven e.V./Finanzamt Cuxhaven	9
2019/C 82/09	Дело C-751/18: Преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) (Португалия), постъпило на 3 декември 2018 г. — Totalmédia — Marketing Direto e Publicidade SA/Autoridade Tributária e Aduaneira	10
2019/C 82/10	Дело C-761/18 P: Жалба, подадена на 3 декември 2018 г. от Päivi Leino-Sandberg срещу определението, постановено от Общия съд (седми състав) на 20 септември 2018 г. по дело T-421/17, Leino-Sandberg/Парламент	10
2019/C 82/11	Дело C-766/18 P: Жалба, подадена на 5 декември 2018 г. от Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi срещу решението на Общия съд (втори състав), постановено на 25 септември 2018 г. по дело T-328/17 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO	11
2019/C 82/12	Дело C-767/18 P: Жалба, подадена на 5 декември 2018 г. от Република Кипър срещу решението на Общия съд (втори състав), постановено на 25 септември 2018 г. по дело T-384/17 — Кипър/EUIPO	12
2019/C 82/13	Дело C-776/18: Преюдициално запитване от Amtsgericht Erding (Германия), постъпило на 10 декември 2018 г. — U.B. и T.V./Eurowings GmbH	13
2019/C 82/14	Дело C-801/18: Преюдициално запитване от Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Люксембург), постъпило на 19 декември 2018 г. — EU/Caisse pour l'avenir des enfants	14
2019/C 82/15	Дело C-802/18: Преюдициално запитване от Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Люксембург), постъпило на 19 декември 2018 г. — Caisse pour l'avenir des enfants/FV, GW	15
2019/C 82/16	Дело C-803/18: Преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Литва), постъпило на 20 декември 2018 г. — AAS BALTA/UAB GRIFS AG	15
2019/C 82/17	Дело C-810/18: Преюдициално запитване от Krajský súd Trnava (Словакия), постъпило на 21 декември 2018 г. — DHL Logistics (Slovakia), spol. s r.o./Finančné riaditeľstvo SR	16
2019/C 82/18	Дело C-817/18 P: Жалба, подадена на 21 декември 2018 г. от Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland и др. срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 15 октомври 2018 г. по дело T-79/16, Vereniging Gelijkberechtigting Grondbezitters и др./Комисия	17
2019/C 82/19	Дело C-828/18: Преюдициално запитване от Tribunal de commerce de Paris (Франция), постъпило на 24 декември 2018 г. — Trendsetteuse SARL/DCA SARL	18
2019/C 82/20	Дело C-829/18: Преюдициално запитване от Tribunal de grande instance de Paris (Франция), постъпило на 27 декември 2018 г. — Crédit Logement/OE	18
2019/C 82/21	Дело C-833/18: Преюдициално запитване от Tribunal de l'entreprise de Liège (Белгия), постъпило на 31 декември 2018 г. — SI, Brompton Bicycle Ltd/Chedech / Get2Get	19
2019/C 82/22	Дело C-12/19 P: Жалба, подадена на 7 януари 2019 г. от Mylène Troszczynski срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 8 ноември 2018 г., T-550/17, Troszczynski/Парламент	20
2019/C 82/23	Дело C-38/19 P: Жалба, подадена на 21 януари 2019 г. от Marion Le Pen срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 28 ноември 2018 г. по дело T-161/17, Le Pen/Парламент	21

Общ съд

2019/C 82/24	Дело T-167/13: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Comune di Milano/Комисия (Държавни помощи — Наземно обслужване — Капиталови вноски, направени от SEA в полза на Sea Handling — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда възстановяването ѝ — Понятие за помощ — Отговорност на държавата — Критерий за частния инвеститор — Принцип на състезателното начало — Право на защита — Право на добра администрация — Оправдани правни очаквания)	23
2019/C 82/25	Дело T-498/14: Решение на Общия съд от 12 декември 2018 г. — Deutsche Umwelthilfe/Комисия (Достъп до документи — Документи, свързани с кореспонденцията между Комисията и автомобилните предприятия или производители по повод на охладителя R1234yf, използван за моторни превозни средства — Документи, които не са включени в списъка — Ново основание, повдигнато в хода на производството — Недопустимост — Процесуално-организационно действие, в рамките на което се разпорежда представянето на спорните документи съгласно член 104 от Процедурния правилник — Дерогация от принципа на състезателност — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Изключение, свързано със защитата на търговските интереси — Обществен интерес от оповестяването — Претегляне — Регламент (ЕО) № 1367/2006 — Член 6, параграф 1 — По-висш обществен интерес от оповестяването на информация за околната среда или на информация, която се отнася до емисии в околната среда — Обща презумпция — Частичен отказ за предоставяне на достъп — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)	23
2019/C 82/26	Дело T-677/14: Решение на Общия съд от 12 декември 2018 г. — Biogaran/Комисия (Конкуренция — Картели — Пазар на периндоприл, лекарствен продукт за лечение на сърдечносъдови заболявания, в оригинален и генеричен вариант — Решение за установяване на нарушение на членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС — Споразумения с цел забавяне и дори възпрепятстване на навлизането на пазара на генерични варианти на периндоприла — Участие на дъщерно дружество в нарушението, извършено от неговото дружество майка — Възлагане на отговорност за нарушението — Солидарна отговорност — Таван на глобата)	24
2019/C 82/27	Дело T-679/14: Решение на Общия съд от 12 декември 2018 г. — Teva UK и др./Комисия (Конкуренция — Картели — Пазар на периндоприл, лекарство за лечение на сърдечносъдови заболявания, в оригинален и генеричен вариант — Решение за установяване на нарушение на член 101 ДФЕС — Принцип на непристрастност — Допитване до Консултативния комитет по ограничителни практики и господстващо положение — Споразумение за доброволно уреждане на спорове за патенти и изключителни изкупувания — Потенциална конкуренция — Ограничение на конкуренцията по предмет — Съвместяване на конкурентното право и патентното право — Условия за освобождаване по член 101, параграф 3 ДФЕС — Глоби)	25
2019/C 82/28	Дело T-680/14: Решение на Общия съд от 12 декември 2018 г. — Lupin/Комисия (Конкуренция — Картели — Пазар на периндопил, лекарствен продукт, предназначен за лечение на сърдечно-съдови заболявания, в оригинален и генеричен вариант — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Споразумение за доброволно уреждане на спорове във връзка с патенти — Споразумение за придобиване на технология — Ограничаване на конкуренцията с оглед на целта — Съгласуване на правото на конкуренцията и патентното право — Глоби)	26
2019/C 82/29	Дело T-682/14: Решение на Общия съд от 12 декември 2018 г. — Mylan Laboratories и Mylan/Комисия (Конкуренция — Картели — Пазар на периндопил, лекарствен продукт, предназначен за лечение на сърдечно-съдови заболявания, в оригинален и генеричен вариант — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Споразумение за доброволно уреждане на спорове във връзка с патенти — Потенциална конкуренция — Ограничаване на конкуренцията с оглед на целта — Съгласуване на правото на конкуренцията и патентното право — Вмняване на отговорността за неправомерното поведение — Глоби)	26
2019/C 82/30	Дело T-684/14: Решение на Общия съд от 12 декември 2018 г. — Krka/Комисия (Конкуренция — Картели — Пазар на периндопил, лекарствен продукт, предназначен за лечение на сърдечно-съдови заболявания, в оригинален и генеричен вариант — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Споразумение за доброволно уреждане на спорове във връзка с патенти — Лицензионно споразумение — Споразумение за придобиване на технология — Ограничаване на конкуренцията с оглед на целта — Ограничаване на конкуренцията с оглед на резултата — Съгласуване на правото на конкуренцията и патентното право)	27

Дело T-691/14: Решение на Общия съд от 12 декември 2018 г. — Servier и др./Комисия (Конкуренция — Картели — Злоупотреба с господстващо положение — Пазар на периндоприл, лекарствен продукт за лечение на сърдечносъдови заболявания, в оригинален и генеричен вариант — Решение за установяване на нарушение на членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС — Принцип на безпристрастност — Консултиране на Консултативния комитет по ограничителни споразумения и господстващо положение — Право на ефективни правни средства за защита — Кратък срок за обжалване предвид дължината на обжалваното решение — Споразумения за доброволно уреждане на патентни спорове — Лицензионни споразумения — Споразумения за придобиване на технология — Споразумение за изключително закупуване — Потенциална конкуренция — Ограничаване на конкуренцията с оглед на целта — Ограничаване на конкуренцията с оглед на резултата — Съгласуваност между конкурентно и патентно право — Квалифициране като отделни нарушения или като единно нарушение — Определяне на съответния пазар при молекулата на въпросния лекарствен продукт — Глоби — Кумулиране на глоби по членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС — Принцип за законоустановеност на престъплението и наказанието — Стойност на продажбите — Ред и условия за изчисляване при кумулиране на нарушения на едни и същи пазари)

28

Дело T-701/14: Решение на Общия съд от 12 декември 2018 г. — Niche Generics/Комисия (Конкуренция — Картели — Пазар на периндопил, лекарствен продукт, предназначен за лечение на сърдечно-съдови заболявания, в оригинален и генеричен вариант — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Споразумение за доброволно уреждане на спорове във връзка с патенти — Административно производство — Закрила на поверителността на разговорите и кореспонденцията между адвокати и клиенти — и Потенциална конкуренция — Ограничаване на конкуренцията с оглед на целта — Обективна необходимост от ограничаването — Съгласуване на правото на конкуренцията и патентното право — Условия за освобождаване по член 101, параграф 3 ДФЕС — Глоби — Максимален размер от 10 % — Вменяване на отговорността за неправомерното поведение)

29

Дело T-705/14: Решение на Общия съд от 12 декември 2018 г. — Unichem Laboratories/Комисия (Конкуренция — Картели — Пазар на периндопил, лекарствен продукт, предназначен за лечение на сърдечно-съдови заболявания, в оригинален и генеричен вариант — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Споразумение за доброволно уреждане на спорове във връзка с патенти — Териториална компетентност на Комисията — Вменяване на отговорността за неправомерното поведение — Административно производство — Закрила на поверителността на разговорите и кореспонденцията между адвокати и клиенти — Потенциална конкуренция — Ограничаване на конкуренцията с оглед на целта — Обективна необходимост от ограничаването — Съгласуване на правото на конкуренцията и патентното право — Условия за освобождаване по член 101, параграф 3 ДФЕС — Глоби)

30

Дело T-827/14: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Deutsche Telekom/Комисия (Конкуренция — Злоупотреба с господстващо положение — Словашки пазар на високоскоростни далекосъобщителни услуги — Достъп чрез трети предприятия до „абонатната линия“ на заварения на този пазар оператор — Решение, с което се установява нарушение на член 102 ДФЕС и на член 54 от Споразумението за ЕИП — Единно продължено нарушение — Понятие за злоупотреба — Отказ за предоставяне на достъп — Свиване на маржовете — Изчисляване на свиването на маржове — Критерий за равностойния по ефикасност конкурент — Право на защита — Отговорност на дружество майка за нарушение, извършено от негово дъщерно дружество — Решаващо влияние на дружеството майка върху търговската политика на дъщерното дружество — Ефективно упражняване — Тежест на доказване — Изчисляване на размера на глобата — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите от 2006 г. — Отделна глоба, наложена единствено на дружеството майка с оглед повторността и прилагането на мултипликационен коефициент с възпираща цел)

30

Дело T-851/14: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Slovak Telekom/Комисия (Конкуренция — Злоупотреба с господстващо положение — Словашки пазар на високоскоростни далекосъобщителни услуги — Достъп чрез трети предприятия до „абонатната линия“ на заварения на този пазар оператор — Решение, с което се установява нарушение на член 102 ДФЕС и на член 54 от Споразумението за ЕИП — Единно продължено нарушение — Понятие за злоупотреба — Отказ за предоставяне на достъп — Свиване на маржовете — Изчисляване на свиването на маржове — Критерий за равностойния по ефикасност конкурент — Право на защита — Отговорност на дружество майка за нарушение, извършено от негово дъщерно дружество — Решаващо влияние на дружеството майка върху търговската политика на дъщерното дружество — Ефективно упражняване — Тежест на доказване — Изчисляване на размера на глобата — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите от 2006 г.)

32

2019/C 82/36	Дело T-111/15: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Ryanair и Airport Marketing Services/Комисия (Държавни помощи — Споразумения, сключени от смесения синдикат на летищата в департамент Charente с Ryanair и неговото дъщерно дружество Airport Marketing Services — Летищни услуги — Маркетингови услуги — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда възстановяването ѝ — Понятие за държавна помощ — Възможност за вменияване на държавата — Търговско-промишлена камара — Предимство — Критерий за частния инвеститор — Възстановяване — Член 41 от Хартата на основните права — Право на достъп до преписката — Право на изслушване)	33
2019/C 82/37	Дело T-165/15: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Ryanair и Airport Marketing Services/Комисия (Държавни помощи — Споразумения, сключени от Търговско-промишлената камара на По-Беарн с Ryanair и дъщерното му дружество Airport Marketing Services — Летищни услуги — Маркетингови услуги — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда възстановяването ѝ — Понятие за държавна помощ — Отговорност на държавата — Търговско-промишлената камара — Предимство — Критерий за частния инвеститор — Възстановяване — Член 41 от Хартата на основните права — Право на достъп до преписката — Право на изслушване)	34
2019/C 82/38	Дело T-284/15: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — AlzChem/Комисия (Държавни помощи — Химическа промишленост — Решение за продължаване на експлоатацията на предприятие по време на производството по несъстоятелност — Решение, с което се установява, че не е налице държавна помощ — Жалба за отмяна — Лично засягане — Допустимост — Понятие за държавна помощ — Предимство — Критерий за частния кредитор — Отговорност на държавата — Задължение за мотивиране)	34
2019/C 82/39	Дело T-558/15: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Iran Insurance/Съвет (Извъндоговорна отговорност — Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, взети срещу Иран — Замразяване на средства — Включване и запазване на името на ищеца в списъците на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки — Имушествен вред — Неимушествена вреда)	35
2019/C 82/40	Дело T-559/15: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Post Bank Iran/Съвет (Извъндоговорна отговорност — Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, взети срещу Иран — Замразяване на средства — Включване и оставяне на ищеца в списъците на лицата и образуванията, за които се прилагат ограничителни мерки — Неимушествена вреда)	36
2019/C 82/41	Дело T-591/15: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Transavia Airlines/Комисия (Държавни помощи — Договор за летищни и маркетингови услуги — Споразумение, сключено от Търговско-промишлената камара на По-Беарн с Transavia — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда възстановяването ѝ — Понятие за държавна помощ — Отговорност на държавата — Търговско-промишлената камара — Предимство — Критерий за частния инвеститор — Възстановяване — Член 41 от Хартата на основните права — Право на достъп до преписката — Право на изслушване)	37
2019/C 82/42	Дело T-630/15: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Scandlines Danmark и Scandlines Deutschland/Комисия (Държавни помощи — Публично финансиране на постоянната железопътно-автомобилна връзка в пролива Фемарн-Белт — Индивидуални помощи — Решение да не се повдигат възражения — Решение, с което се установява липса на държавна помощ и помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Понятие за държавна помощ — Нарушаване на конкуренцията и засягане на търговията между държавите членки — Условия за съвместимост — Помощ, предназначена да насърчи изпълнението на важен проект от общоевропейски интерес — Необходимост от помощта — Стимулиращ ефект — Пропорционалност на помощта — Сериозни затруднения, обосноваващи започване на официална процедура по разследване — Задължение за мотивиране — Съобщение за държавни помощи, предназначени да насърчат изпълнението на важен проект от общоевропейски интерес)	37
2019/C 82/43	Дело T-631/15: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Stena Line Scandinavia/Комисия (Държавни помощи — Публично финансиране на постоянната железопътно-автомобилна връзка в пролива Фемарн-Белт — Индивидуални помощи — Решение да не се повдигат възражения — Решение, с което се установява, че не е налице държавна помощ и помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Понятие за държавна помощ — Нарушаване на конкуренцията и засягане на търговията между държавите членки — Условия за съвместимост — Помощ, предназначена да насърчи изпълнението на важен проект от общоевропейски интерес — Необходимост от помощта — Стимулиращ ефект — Пропорционалност на помощта — Сериозни затруднения, обосноваващи започване на официална процедура по разследване — Задължение за мотивиране — Съобщение за държавни помощи, предназначени да насърчат изпълнението на важен проект от общоевропейски интерес)	38

2019/C 82/44	Дело T-53/16: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Ryanair и Airport Marketing Services/Комисия (Държавни помощи — Споразумения, сключени от Търговско-промишлената камара на Ним-Юзес-Льо Виган с Ryanair и дъщерното му дружество Airport Marketing Services — Летищни услуги — Маркетингови услуги — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда възстановяването ѝ — Понятие за държавна помощ — Отговорност на държавата — Търговско-промишлената камара — Предимство — Критерий за частния инвеститор — Възстановяване — Член 41 от Хартата на основните права — Право на достъп до преписката — Право на изслушване)	39
2019/C 82/45	Дело T-77/16: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Ryanair и Airport Marketing Services/Комисия (Държавни помощи — Споразумения, сключени с авиокомпания Ryanair и с нейното дъщерно дружество Airport Marketing Services — Летищни услуги — Маркетингови услуги — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда възстановяването ѝ — Понятие за държавна помощ — Предимство — Критерий за частния инвеститор — Възстановяване — Избирателност)	40
2019/C 82/46	Дело T-165/16: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Ryanair и Airport Marketing Services/Комисия (Държавни помощи — Споразумения, сключени с авиокомпания Ryanair и нейното дъщерно дружество Airport Marketing Services — Летищно обслужване — Маркетингови услуги — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда нейното възстановяване — Понятие за държавна помощ — Предимство — Критерий за частния инвеститор — Възстановяване — Член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Достъп до преписката — Право на изслушване)	41
2019/C 82/47	Дело T-290/16: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Fruits de Ponent/Комисия (Извъндоговорна отговорност — Земеделие — Пазари на праскови и нектарини — Смушени, настъпили през производствената кампания за 2014 г. — Руско ембарго — Временни извънредни мерки за подпомагане на производителите — Делегирани регламенти (ЕС) № 913/2014 и 923/2014 — Правни норми, предоставящи права на частноправните субекти — Задължение за полагане на грижа и принцип на добра администрация — Достатъчно съществено нарушение — Причинно-следствена връзка)	42
2019/C 82/48	Съединени дела T-339/16, T-352/16 и T-391/16: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Ville de Paris, Ville de Bruxelles и Ayuntamiento de Madrid/Комисия (Околна среда — Регламент (ЕС) 2016/646 — Замърсяващи емисии от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 6) — Определяне на непревишавани стойности (NTE) за емисиите на азотни оксиди при изпитвания в реални условия на движение (RDE) — Жалба за отмяна — Правомощия на общински орган в областта на опазването на околната среда да ограничи движението на някои превозни средства — Пряко засягане — Допустимост — Липса на компетентност на Комисията — Спазване на правните норми от по-висок ранг — Ограничаване на действието на отмяната във времето — Извъндоговорна отговорност — Поправяне на твърдяна вреда, изразена в уронване на имиджа и на доброто име)	42
2019/C 82/49	Дело T-530/16: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Schubert и др./Комисия (Публична служба — Възнаграждение — Годишно адаптиране на възнагражденията и пенсиите на длъжностните лица и другите служители — Регламенти (ЕС) № 422/2014 и № 423/2014 — Адаптиране на възнагражденията и пенсиите за 2011 г. и 2012 г. — Задължение за мотивиране — Пропорционалност — Оправдани правни очаквания — Правила относно социалния диалог)	43
2019/C 82/50	Съединени дела T-543/16 и T-544/16: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Carpenito и др./Съвет (Публична служба — Възнаграждение — Годишно адаптиране на възнагражденията и пенсиите на длъжностните лица и другите служители — Регламенти (ЕС) № 422/2014 и № 423/2014 — Адаптиране на възнагражденията и пенсиите за 2011 г. и 2012 г. — Задължение за мотивиране — Пропорционалност — Оправдани правни очаквания — Правила относно социалния диалог)	44
2019/C 82/51	Дело T-591/16: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Wahlström/Frontex (Публична служба — Срочно наети служители — Frontex — Неподновяване на договор, сключен за определен срок — Член 8 от УРДС — Задължение за полагане на грижа — Използване на отменен атестационен доклад — Явна грешка в преценката — Отговорност — Съдебни разноски — Справедливост — Член 135, параграф 1 от Процедурния правилник)	45
2019/C 82/52	Дело T-632/16: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Haebler/ENISA (Публична служба — Възнаграждение — Годишно адаптиране на възнагражденията и пенсиите на длъжностните лица — Регламенти (ЕС) № 422/2014 и № 423/2014 — Адаптиране на възнагражденията и пенсиите за 2011 и 2012 година — Задължение за мотивиране — Пропорционалност — Оправдани правни очаквания — Правила относно социалния диалог)	46

2019/C 82/53	Дело T-672/16: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — C=Holdings/EUIPO — Trademarkers (C=commodore) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Посочваща Европейския съюз международна регистрация — Фигуративна марка „C=commodore“ — Искане за обявяване на международната регистрация за недействителна — Член 158, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 198, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 58, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1001) — Липса на реално използване, що се отнася до някои от стоките и услугите, обхванати от международната регистрация — Съществуване на основателни причини за неизползването)	47
2019/C 82/54	Дело T-689/16: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Pipiliagkas/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Назначаване — Решение с обратно действие — Член 22а от Правилника — Некомпетентен орган — Отговорност — Обезщетение за имуществени и неимуществени вреди)	47
2019/C 82/55	Дело T-743/16: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — СХ/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Дисциплинарно наказание — Освобождаване от длъжност — Право на защита — Задължение за полагане на грижа — Член 22, параграф 1 от приложение IX към Правилника за длъжностните лица — Членове 41 и 52 от Хартата на основните права — Отговорност — Действителна вреда — Причинно-следствена връзка)	48
2019/C 82/56	Дело T-830/16: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Monolith Frost/EUIPO — Dovgan (PLOMBIR) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „PLOMBIR“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Проверка на фактите — Член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 95, параграф 1 от Регламент 2017/1001) — Доказателства, представени за първи път пред Общия съд)	49
2019/C 82/57	Дело T-247/17: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Азаров/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, приети с оглед на положението в Украйна — Замразяване на средства — Списък на лицата, образуванията и органите, спрямо които се прилага замразяването на финансови средства и икономически ресурси — Запазване на името на жалбоподателя в този списък — Право на собственост — Право на упражняване на стопанска дейност — Явна грешка в преценката)	50
2019/C 82/58	Дело T-274/17: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Monster Energy/EUIPO — Bösel (MONSTER DIP) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз „MONSTER DIP“ — По-ранни словна и фигуративна марка на Европейския съюз и нерегистриран знак, използван в процеса на търговия, всички съдържащи словния елемент „monster“ — Относителни основания за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Липса на риск от измамно свързване — Член 8, параграф 4 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 4 от Регламент 2017/1001) — Липса на риск от размиване на по-ранната марка, ползваща се с известност — Член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент 2017/1001)	50
2019/C 82/59	Дело T-537/17: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — De Loecker/ЕСВД (Публична служба — ЕСВД — Срочно наети служители — Психически тормоз — Искане за съдействие — Отхвърляне на искането — Право на изслушване — Отговорност)	51
2019/C 82/60	Дело T-609/17: Решение на Общия съд от 12 декември 2018 г. — Франция/Комисия (ЕФГЗ — Разходи, изключени от финансиране — Разходи, направени от Франция — Възстановявания при износ в сектора на птичето месо — Фиксирани финансови корекции — Регламенти (ЕО) № 1290/2005 и (ЕС) № 1306/2013 — Здрава стока, в добро състояние и подходящо пазарно качество — Проверки — Пропорционалност)	52
2019/C 82/61	Дело T-706/17: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — UP/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Тежко заболяване — Молба за непълно работно време по медицински причини — Отхвърляне на молбата — Принцип на забрана на дискриминацията, основана на увреждане — Право на изслушване — Принцип на добра администрация — Задължение за полагане на грижа — Отговорност)	52

2019/C 82/62	Дело T-743/17: Решение на Общия съд от 12 декември 2018 г. — Bischoff/EUIPO — Miroglio Fashion (CARACTÈRE) (Марка на Европейския съюз — Производство по обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз CARACTÈRE — Абсолютни основания за отказ — Липса на описателен характер — Отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [впоследствие член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001])	53
2019/C 82/63	Дело T-821/17: Решение на Общия съд от 12 декември 2018 г. — Vitromed/EUIPO — Vitromed Healthcare (VITROMED Germany) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „VITROMED Germany“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „Vitromed“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001])	53
2019/C 82/64	Дело T-76/18: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — CN/Парламент (Публична служба — Акредитирани парламентарни сътрудници — Член 24 от Правилника — Искане за съдействие — Член 12а от Правилника — Психически тормоз — Консултативен комитет по въпросите на тормоза на работното място и неговото предотвратяване, разглеждащ оплаквания на акредитирани парламентарни сътрудници срещу членове на Европейския парламент — Решение за отхвърляне на искането за съдействие — Право на изслушване — Принцип на състезателност — Отказ за съобщаване на становището на консултативния комитет и на протоколите от изслушване на свидетелите — Отказ на ответната институция да се съобрази с мярка на Общия съд за събиране на доказателствата)	54
2019/C 82/65	Дело T-83/18: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — CN/Парламент (Публична служба — Акредитирани парламентарни сътрудници — Член 24 от Правилника — Искане за съдействие — Член 12а от Правилника — Психически тормоз — Консултативен комитет по проблемите на тормоза и неговото предотвратяване на работното място, разглеждащ жалби на акредитирани парламентарни сътрудници срещу членове на Европейския парламент — Решение за отхвърляне на искането за съдействие — Право на изслушване — Принцип на състезателност — Отказ за предоставяне на становището на консултативния комитет и на протоколите от изслушването на свидетелите — Отказ на институцията ответник да изпълни разпоредено от Общия съд действие по събиране на доказателства)	55
2019/C 82/66	Дело T-94/18: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Multifit/EUIPO (fit+fun) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз fit+fun — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	55
2019/C 82/67	Дело T-98/18: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Multifit/EUIPO (MULTIFIT) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз MULTIFIT — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	56
2019/C 82/68	Дело T-102/18: Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Knauf/EUIPO (upgrade your personality) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „upgrade your personality“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Рекламен лозунг — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	56
2019/C 82/69	Дело T-745/18: Жалба, подадена на 20 декември 2018 г. — Covestro Deutschland/Комисия	57
2019/C 82/70	Дело T-750/18: Жалба, подадена на 21 декември 2018 г. — Briois/Парламент	58
2019/C 82/71	Дело T-758/18: Жалба, подадена на 21 декември 2018 г. — ABLV Bank/ЕЦП	59
2019/C 82/72	Дело T-2/19: Жалба, подадена на 4 януари 2019 г. — Algebris (UK) и Anchorage Capital Group/ЕЦП	60
2019/C 82/73	Дело T-5/19: Жалба, подадена на 4 януари 2019 г. — Clatronic International/EUIPO (PROFI CARE)	61
2019/C 82/74	Дело T-19/19: Иск, предявен на/Жалба, подадена на 11 януари 2019 г. — Fastweb/Комисия	61
2019/C 82/75	Дело T-20/19: Жалба, подадена на 11 януари 2019 г. — Pablosky/EUIPO — docPrice (mediFLEX easy-step)	64

2019/C 82/76	Дело T-21/19: Жалба, подадена на 11 януари 2019 г. — Pablosky/EUIPO — docPrice (mediFLEX easystem)	64
2019/C 82/77	Дело T-22/19: Иск, предявен на на 11 януари 2019 г. — Noguer Enríquez и др./Комисия	65
2019/C 82/78	Дело T-28/19: Жалба, подадена на 15 януари 2019 г. — Karlovarské minerální vody/EUIPO — Aguas de San Martín de Veri (VERITEA)	67
2019/C 82/79	Дело T-30/19: Жалба, подадена на 15 януари 2019 г. — CRIA и CCCMC/Комисия	67
2019/C 82/80	Дело T-37/19: Жалба, подадена на 21 януари 2019 г. — Cimpres Schweiz/EUIPO — Impress Media (CIMPRESS)	69
2019/C 82/81	Дело T-42/19: Жалба, подадена на 23 януари 2019 г. — Volkswagen/EUIPO (CROSS)	69

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2019/C 82/01)

Последна публикация

ОВ С 72, 25.2.2019 г.

Предишни публикации

ОВ С 65, 18.2.2019 г.

ОВ С 54, 11.2.2019 г.

ОВ С 44, 4.2.2019 г.

ОВ С 35, 28.1.2019 г.

ОВ С 25, 21.1.2019 г.

ОВ С 16, 14.1.2019 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

**Жалба, подадена на 22 юни 2018 г. от CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH срещу
определението, постановено от Общия съд (трети състав) на 19 април 2018 г. по дело T-606/17, CBA
Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH/Европейска комисия**

(Дело C-415/18 P)

(2019/C 82/02)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (представител: A. Schuster, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С определение от 10 януари 2019 г. Съдът (осми състав) отхвърли жалбата като частично явно недопустима и частично явно неоснователна и постанови жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски..

**Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 6 ноември 2018 г. — LF/
Google LLC, YouTube Inc., YouTube LLC, Google Germany GmbH**

(Дело C-682/18)

(2019/C 82/03)

*Език на производството: немски***Запитваща юрисдикция**

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: LF

Ответници: Google LLC, YouTube Inc., YouTube LLC, Google Germany GmbH

Преюдициални въпроси

1) Извършва ли акт на публично разгласяване по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО ⁽¹⁾ операторът на интернет базирана видеоплатформа, на която потребители предоставят на публично разположение видеоклипове със закриляно от авторското право съдържание без съгласието на притежателите на права, ако

— с платформата той реализира приходи от реклама,

— процесът на качване е автоматичен и се извършва без предварителен преглед или контрол от страна на оператора,

- съгласно условията за ползване операторът получава световна, неизключителна и безвъзмездна лицензия по отношение на видеоклиповете за периода, за който са качени на платформата,
- в условията за ползване и в рамките на процеса на качване операторът указва, че не е позволено качването на съдържание, което нарушава авторските права,
- операторът предоставя на разположение помощни средства, чрез които притежателите на права могат да предприемат действия за блокирането на видеоклипове, с които се нарушават права,
- операторът на платформата подготвя резултатите от търсенето под формата на класации и категории съдържание, като на регистрираните потребители се представя обзор на препоръчаните видеоклипове, който се основава на вече гледаните от тях видеоклипове,

доколкото този оператор няма конкретни сведения за наличието на съдържание, което нарушава авторските права, или след като получи такива сведения, незабавно заличава това съдържание или незабавно блокира достъпа до него?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

При описаните в първия въпрос обстоятелства попада ли дейността на оператора на интернет базирана видеоплатформа в приложното поле на член 14, параграф 1 от Директива 2000/31/ЕО ⁽¹⁾?

3) При утвърдителен отговор на втория въпрос:

Трябва ли съгласно член 14, параграф 1 от Директива 2000/31/ЕО сведенията за незаконна дейност или информация и запознаването с фактите или обстоятелствата, от които е видна незаконната дейност или информация, да се отнасят до конкретни незаконни дейности или информация?

4) На следващо място, при утвърдителен отговор на втория въпрос:

Съвместимо ли е с член 8, параграф 3 от Директива 2001/29/ЕО в полза на притежателя на правото да може да се постанови съдебна забрана срещу доставчик на услуга, която се състои в съхраняване на информация, предоставяна от получател на услугата, и се използва от потребител за нарушаване на авторското право или на сродните му права само ако след предупреждение за явно нарушение отново е извършено такова нарушение?

5) При отрицателен отговор на първия и втория въпрос:

Трябва ли при описаните в първия въпрос обстоятелства операторът на интернет базирана видеоплатформа да се счита за нарушител по смисъла на член 11, първо изречение и член 13 от Директива 2004/48/ЕО ⁽²⁾?

6) При утвърдителен отговор на петия въпрос:

Трябва ли задължението на такъв нарушител да заплати обезщетение съгласно член 13, параграф 1 от Директива 2004/48/ЕО да бъде поставено в зависимост от условието нарушителят да е действал умишлено както по отношение на собственото си нарушение, така и по отношение на нарушението на третите лица и да е знаел или според обстоятелствата да е трябвало да знае, че потребители използват платформата за извършване на конкретни нарушения?

⁽¹⁾ Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, 2001 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).

⁽²⁾ Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ L 178, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257).

⁽³⁾ Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост (ОВ L 157, 2004 г., стр. 45; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 56).

**Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 6 ноември 2018 г. —
Elsevier Inc./Cyando AG**

(Дело C-683/18)

(2019/C 82/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Elsevier Inc.

Ответник: Cyando AG

Преюдициални въпроси

1) а) Извършва ли акт на публично разгласяване по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО ⁽¹⁾ оператор, предоставящ услуга споделен уебхостинг, чрез която потребители предоставят на публично разположение файлове със закриляно от авторското право съдържание без съгласието на притежателите на права, ако

- процесът на качване е автоматичен и се извършва без предварителен преглед или контрол от страна на оператора,
- в условията за ползване операторът указва, че не е позволено качването на съдържание, което нарушава авторските права,
- операторът получава доходи от извършването на услугата,
- услугата се използва за законни приложения, но операторът има сведения, че в значителен брой случаи е предоставено на разположение и съдържание, с което се нарушават авторски права (повече от 9 500 произведения),
- операторът не предлага списък на съдържанието и функция за търсене, но предоставяни на разположение от него линкове с неограничен достъп за изтегляне на файлове се включват от трети лица в съвкупности от линкове в интернет, в които се съдържа информация за съдържанието на файловете и които предоставят възможност за търсене на определено съдържание,
- посредством начина, по който той изплаща възнаграждения за изтеглените файлове в зависимост от търсенето, той насърчава качването на защитено с авторски права съдържание, което иначе може да се придобива от потребителите само срещу заплащане

и

- посредством предоставянето на възможността за анонимно качване на файлове се увеличава вероятността да не се търси отговорност от потребителите за нарушения на авторското право?

б) Променя ли се тази преценка, ако посредством услугата споделен хостинг се предоставят на разположение предложения, с които се нарушават авторски права, като техният обем е между 90 % и 96 % от общото потребление?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

При описаните в първия въпрос обстоятелства попада ли дейността на оператор, предоставящ услуга споделен уебхостинг, в приложното поле на член 14, параграф 1 от Директива 2000/31/ЕО ⁽²⁾?

3) При утвърдителен отговор на втория въпрос:

Трябва ли съгласно член 14, параграф 1, от Директива 2000/31/ЕО сведенията за незаконна дейност или информация и запознаването с фактите или обстоятелствата, от които е видна незаконната дейност или информация, да се отнасят до конкретни незаконни дейности или информация?

4) На следващо място, при утвърдителен отговор на втория въпрос:

Съвместимо ли е с член 8, параграф 3 от Директива 2001/29/ЕО в полза на притежателя на правото да може да се постанови съдебна забрана срещу доставчик на услуга, която се състои в съхраняване на информация, предоставяна от получател на услугата, и се използва от потребител за нарушаване на авторското право или на сродните му права само ако след предупреждение за явно нарушение, отново е извършено такова нарушение?

5) При отрицателен отговор на първия и втория въпрос:

Трябва ли при описаните в първия въпрос обстоятелства оператор, предоставящ услуга споделен уебхостинг, да се счита за нарушител по смисъла на член 11, първо изречение и член 13 от Директива 2004/48/ЕО ⁽³⁾?

6) При утвърдителен отговор на петия въпрос:

Трябва ли задължението на такъв нарушител да заплати обезщетение съгласно член 13, параграф 1 от Директива 2004/48/ЕО да бъде поставено в зависимост от условието нарушителят да е действал умишлено както по отношение на собственото си нарушение, така и по отношение на нарушението на третите лица и да е знаел или според обстоятелствата да е трябвало да знае, че потребители използват платформата за извършване на конкретни нарушения?

⁽¹⁾ Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, 2001 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).

⁽²⁾ Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ L 178, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257).

⁽³⁾ Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост (ОВ L 157, 2004 г., стр. 45; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 56).

**Преюдициално запитване от Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Франция),
постъпило на 29 октомври 2018 г. — Procureur de la République/X**

(Дело C-693/18)

(2019/C 82/05)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Страни в главното производство

Обвинител: Procureur de la République

Ответник: X

Други страни: Граждански ишци

Преюдициални въпроси

1) Тълкуване на понятието за устройство

1-1: Какво обхваща понятието „устройство“, посочено в член 3, точка 10 от Регламент (ЕО) № 715/2007 ⁽¹⁾, с което се дава определение на измервателно-коригиращо устройство (defeat device)?

1-2: Може ли програма, инсталирана в компютъра за контрол на двигателя, или която по-общо оказва влияние върху него, да се разглежда като устройство по смисъла на този член?

2) Тълкуване на понятието за система за контрол на емисиите

- 2-1: Какво обхваща понятието „система за контрол на емисиите“, посочено в член 3, точка 10 от Регламент (ЕО) № 715/2007, с което се дава определение на измервателно-коригиращо устройство (defeat device)?
- 2-2: Само технологиите и стратегиите за обработване и намаляване на емисиите (и по-специално на NOx) след тяхното образуване ли включва тази система за контрол на емисиите, или също и различните технологии и стратегии за ограничаване на тяхното възникване в самата основа, като технологията за рециркулация на отработилите газове?

3) Тълкуване на понятието за измервателно-коригиращо устройство (defeat device)

- 3-1: Представлява ли измервателно-коригиращо устройство по смисъла на член 3, точка 10 от Регламент (ЕО) № 715/2007 устройство, което засича всеки параметър, свързан с провеждането на предвидените в Регламент (ЕО) № 715/2007 процедури за одобрение, с цел по време на тези процедури да се активира или да се повиши ефективността на работа на която и да е част от системата за контрол на емисиите и по този начин да бъде получено одобрение на превозното средство?
- 3-2: При утвърдителен отговор, забранено ли е това измервателно-коригиращо устройство съгласно разпоредбите на член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 715/2007?
- 3-3: Може ли устройство като описаното във въпрос 3-1 да се квалифицира като „измервателно-коригиращо устройство“, ако активирането на повишената ефективност на системата за контрол на емисиите се осъществява не само по време на процедурите за одобрение, но и в отделни случаи, когато точно установените условия, които се засичат с цел повишаване на ефективността на системата за контрол на емисиите при тези процедури за одобрение, възникнат при реално движение?

4) Тълкуване на изключенията, предвидени в член 5

- 4-1: Какъв е обхватът на трите изключения, предвидени в член 5, параграф 2 от глава II от Регламент (ЕО) № 715/2007?
- 4-2: Допустимо ли е забраната за измервателно-коригиращо устройство, активиращо или повишаващо ефективността на работа на която и да е част от системата за контрол на емисиите, специално при провеждането на изпитвания в рамките на процедурите за одобрение, да не се прилага на някое от трите основания, изброени в член 5, параграф 2?
- 4-3: Забавянето на стареенето или замърсяването на двигателя представлява ли част от задължителните условия за „предпазване на двигателя от повреда или авария“ или за „осигуряване на безопасно управление на превозното средство“, които могат да оправдаят наличието на измервателно-коригиращо устройство по смисъла на член 5, параграф 2, буква а)?

(¹) Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 година за типово одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства (ОВ L 171, 2007 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 9 ноември 2018 г. от Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart“ Marek Łukasiewicz срещу решението на Общия съд (трети състав), постановено на 12 септември 2018 г. по дело T-584/17 — Primart/EUIPO

(Дело C-702/18 P)

(2019/C 82/06)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart“ Marek Łukasiewicz (представител: J. Skořuda, radca prawny)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Bolton Cile España, SA

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени обжалваното решение на Общия съд в неговата цялост,
- да отмени решението на четвърти апелативен състав от 22 юни 2017 г. (преписка R 1933/2016-4),
- да осъди EUIPO и Bolton Cile España, S.A. да заплатят разноските във връзка с производствата пред Общия съд и апелативния състав и да осъди EUIPO да заплати разноските във връзка с производството пред Съда.

Основания и основни доводи

- 1) В обжалваното решение Общият съд приложил неправилно член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009 ⁽¹⁾ (понастоящем член 95, параграф 1 от Регламент 2017/1001 ⁽²⁾) и член 65 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 72 от Регламент 2017/1001), като обявил за недопустими доводите на жалбоподателя относно слабия отличителен характер на по-ранната марка в производството по възражение, доколкото били изложени за пръв път пред Общия съд (точки 87—90 от обжалваното съдебно решение).
 - а) Общият съд трябвало да прецени фактите и доводите, дори да били представени за пръв път пред него, ако апелативният състав на EUIPO следвало да ги разгледа служебно;
 - б) значението на част от марка на един от езиците на Съюза било общоизвестен факт и като такъв трябвало да бъде разгледано служебно от EUIPO. Следователно доводите в това отношение трябвало да бъдат подробно разгледани от Общия съд, включително като се преценят доводите, представени за пръв път пред него;
 - в) жалбоподателят в производството пред Общия съд имал право да оспорва преценката на общоизвестни факти, направена от апелативния състав на EUIPO, включително като представя нови доводи пред Общия съд и доказателства в подкрепа на тези доводи;
 - г) като не преценил фактите и доводите, които EUIPO следвало да разгледа служебно (включително общоизвестни факти във връзка със значението на марките, предмет на производството по възражение), Общият съд нарушил общите процесуални правила и преценил неправилно релевантни данни от преписката пред апелативния състав.
- 2) Ако Общият съд бил взел предвид общоизвестния факт, че думата „PRIMA“ има хвалебствен смисъл (както посочват отделът по споровете и жалбоподателят) и означава „пръв, най-важен/най-добър, ръководен, главен“, той щял да стигне до различен извод, що се отнася до вероятността от объркване на марките ES-2578815 „PRIMA“ и EUTMA-013682299 „PRIMART MAREK ŁUKASIEWICZ“, а именно че няма никаква вероятност от объркване на тези марки.
 - а) Разглежданите марки си съвпадали по елемент, който е с ниска отличителност и няма самостоятелна роля в оспорената марка. Това, както и средната степен на визуално сходство, липсата на концептуално сходство и ниската степен (или дори липсата) на фонетично сходство изключвали вероятността от объркване на тези марки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 2017 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 14 ноември 2018 г. от ACTC GmbH срещу решението на Общия съд (девети състав), постановено на 13 септември 2018 г. по дело T-94/17 — ACTC/EUIPO

(Дело C-714/18 P)

(2019/C 82/07)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ACTC GmbH (представители: V. Hoene, Rechtsanwältin, D. Eickemeier, Rechtsanwalt, S. Gantenbrink, Rechtsanwältin)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени решението на Общия съд от 13 септември 2018 г. по дело T-94/17 и да отмени решението на ответника по преписка R 693/2015-4,

а при условията на евентуалност:

— да отмени споменатото решение и да върне делото за ново разглеждане от Общия съд,

и

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Общият съд в няколко отношения нарушил член 8, параграф 1, буква б) и член 42, параграф 2 от Регламента за марките на Европейския съюз, като установил наличие на сходство между знаците и — поради погрешната си преценка на отнасящите се до използването доказателства — между стоките. Вероятност от объркване между разглежданите марки нямало.

1. Общият съд неправилно приел, че встъпилата страна изпълнила отнасящите се до използването условия за всички стоки от клас 25, за които имало регистрирана по-ранна марка. Условията били изпълнени само за следните стоки: „облекла, върхви дрехи, бельо, украшения за глава (шапки) и шапки, ръкавици, колани и къси чорапи, като всички посочени стоки трябва да са използвани като защитни дрехи при лошо време (единствено при студ, вятър и/или дъжд), защитни работни костюми“. Следователно ставало въпрос — обратно на това, което приел Общият съд — за самостоятелна подкатегория на стоки от клас 25, като доказателства за използването били представени само за стоки от клас 25.
2. Поради погрешната си преценка на отнасящите се до използването условия Общият съд неправилно приел за идентични срещащите се в списъците и на двете марки стоки „облекла“ и „шапки“.
3. Общият съд допуснал грешка, като приел за правилно заключението на апелативния състав, че разглежданите знаци са визуално сходни поради еднаквата си дължина и четирите си общи букви. Общият съд не разгледал необичайното съдържание на оспорваната марка (асиметрични съгласни и необичаен правопис „igh“) и твърденията от жалбоподателя последици от това. От само себе си се разбирало, че средният потребител възприемал марката като цяло. Необичайното съдържание на спорната марка имало обаче значително влияние върху цялостното му впечатление, което обстоятелство Общият съд не бил взел предвид.

4. Общият съд допуснал грешка и като приел, че разглежданите марки са фонетично идентични, тъй като жалбоподателят не представил никакви доказателства, че звукът на първите срички „ti“ и „TAI“ е един и същ за англоговорещите потребители и че нищо не позволява да се разграничи начинът, по който се произнасят разглежданите знаци. При все това обаче без доказателства и погрешно Общият съд приел, че съчетанието от букви „ti“ винаги се произнася „tai“. Тази му преценка била напълно необоснована. В английския език дума „ti“ не съществувала. Поради това съчетанието от букви следвало да се произнася съгласно приложимите езикови правила. В безброй много думи съчетанието от букви „ti“ не се произнасяло като „tai“, като например в думите „trick“, „ticket“, „till“, „timbal“, „timberland“, „tin“, „tincture“, „tinder“, „tip“, „trigger“, както и в много други думи, сред които и спорната марка „tigha“. Един от главните герои на известната английска книга за деца „Мечо Пух“ бил животното, чието име „Tigger“ се произнасяло [tɪgə]. Всъщност винаги, когато следващата гласна била кратка, „ti“ не се произнасяло „tai“. Жалбоподателят твърдял това от самото начало. Нито ответникът, нито встъпилата страна представили доказателства за противното. Ето защо жалбоподателят не трябвало да доказва очевидното.
5. Общият съд неправилно приел за недоказано твърдението на жалбоподателя, че значението на „TAIGA“ като цяло било ясно и определено за съответните потребители (потребителите в Съюза). Това не било така. Твърдението на жалбоподателя, че „TAIGA“ е добре позната дума от лексиката на френския език, не било оспорено. Съдът със сигурност трябвало да знае, че Франция е в южната част на Европа. Поради безспорната си големина и значение „TAIGA“ (и в частност „TOUNDRA“) спадала към общите познания за Европа и света.
6. Освен това в практиката си Общият съд приел, че е достатъчно думата да е разбираема за част от Европейския съюз, като например за италианските потребители. В свое решение Общият съд приел, че между „Granini“ и „Panini“ липсва концептуално сходство, тъй като думата „Granini“ не означавала нищо, а думата „Panini“ означавала италиански сандвич.
7. Споменатото от Общия съд решение от 14 октомври 2003 г., Phillips-Van Heusen/CXBP — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS) (T-292/01, EU:T:2003:264, т. 54), не указвало как следва да се разбира въпросната дума в целия Европейски съюз. Предвид това преценката на Общия съд не била основана на установената с решението по дело BASS съдебна практика. Общият съд правилно признал, че голяма част от съответните потребители в Европа знае и разбира думата „TAIGA“.

Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 15 ноември 2018 г. —
Segler-Vereinigung Cuxhaven e.V./Finanzamt Cuxhaven

(Дело C-715/18)

(2019/C 82/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Segler-Vereinigung Cuxhaven e.V.

Ответник: Finanzamt Cuxhaven

Преюдициален въпрос

Прилага ли се намалената данъчна ставка за отдаване под наем на места за площадки за къмпинг или каравани съгласно член 98, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. година относно общата система на данъка върху добавената стойност⁽¹⁾ (наричана по-нататък „Директивата за ДДС“) във връзка с точка 12 от приложение III към Директивата за ДДС и при отдаването под наем на стоянки и места за приставане на лодки и яхти?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) (Португалия), постъпило на 3 декември 2018 г. — Totalmédia — Marketing Direto e Publicidade SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-751/18)

(2019/C 82/09)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Totalmédia — Marketing Direto e Publicidade SA

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Преюдициални въпроси

- 1) В случай на тълкуване в смисъл, че вследствие на обратно вливане лихвите и останалите финансови разходи от заеми, сключени с трети лица или акционери (които биха подлежали на приспадане от вливащото дружество, ако не беше осъществено сливането) за придобиване на дъщерното приемашо дружество, прехвърлени поради действието на сливането, вече не подлежат на приспадане от печалбите на приемашото дружество, съвместим ли е член 23, параграф 1, буква с) от Кодекса за корпоративното подоходно облагане в действащата му редакция през 2013 г. с правото на Европейския съюз, а именно в смисъл, че липсата на право на приспадане на финансовите разходи може да се окаже пречка и ограничение за концентрациите, включени в приложното поле на Директива 2009/133/ЕО⁽¹⁾ на Съвета в нарушение на нейните принципи и цели и на разпоредбата на член 4 от нея?
- 2) В случай, че отговорът на първия въпрос е в смисъл, че липсата на право на приспадане на въпросните финансови разходи е съвместима с Директивата, ще бъде ли налице такава съвместимост и при положение, че такава корекция не е направена на основание на разпоредбата относно недопускането на злоупотреби (член 15) или националната уредба, с която същата се транспонира (член 73, параграф 10 от Кодекса за корпоративното подоходно облагане), а на основание на друга разпоредба от националното право (член 23 от Кодекса за корпоративното подоходно облагане)?

⁽¹⁾ Директива 2009/133/ЕО на Съвета от 19 октомври 2009 година относно общата система за данъчно облагане, приложима спрямо сливанията, разделянията, отделянията, прехвърлянията на активи и замените на акции по отношение на дружества от различни държави-членки, както и при прехвърлянето на седалище на SE или SCE в друга държава-членка (ОВ L 310, 2009 г., стр. 34).

Жалба, подадена на 3 декември 2018 г. от Päivi Leino-Sandberg срещу определението, постановено от Общия съд (седми състав) на 20 септември 2018 г. по дело T-421/17, Leino-Sandberg/Парламент

(Дело C-761/18 P)

(2019/C 82/10)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Päivi Leino-Sandberg (представители: O. W. Brouwer, advocaat, S. Schubert, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

- да отмени определението на Общия съд от 20 септември 2018 г. по дело T-421/17,
- да се произнесе окончателно по делото на основание член 61, първа алинея, второ изречение от Статута на Съда и
- да осъди Европейския парламент да заплати всички съдебни разноски, в това число и на встъпилите страни.

Основания и основни доводи

Първо основание: грешки при прилагане на правото при приемане в обжалваното определение, че предметът на жалбата е отпаднал и че поради това липсва основание за произнасяне. Жалбоподателят твърди, че в обжалваното определение неправилно не бил приложил правният критерий, установен в решение по дело C-57/16 P, ClientEarth/Комисия (EU:C:2018:660), съгласно който предметът на жалбата не отпадал, докато Европейският парламент не оттегъл обжалваното решение.

Второ основание: грешки при прилагане на материалното и процесуалното право в обжалваното определение, тъй като Общият съд приел, че липсва правен интерес. Жалбоподателят твърди, че в обжалваното определение неправилно бил приложил правният критерий от установената съдебна практика, и по-специално от решението по дело C-57/16 P, съгласно който Общият съд трябвало да заключи, че независимо от конкретните обстоятелства незаконосъобразността можела да се повтори в бъдеще и че следователно е налице правен интерес.

Жалба, подадена на 5 декември 2018 г. от Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi срещу решението на Общия съд (втори състав), постановено на 25 септември 2018 г. по дело T-328/17 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO

(Дело C-766/18 P)

(2019/C 82/11)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (представители: S. Malynicz QC, S. Baran, barrister, V. Marsland, solicitor)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), ЕМ ДЖЕЙ ДЕРИЗ ЕООД

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да уважи жалбата срещу решение на Общия съд по дело T-328/17, Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), EU:T:2018:594, и да уважи искането на жалбоподателя за отмяна,
- да осъди EUIPO и встъпилата страна да поемат направените от тях разноски, както и да заплатят съдебните разноски на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

1. Общият съд е допуснал грешка, като не е предоставил на колективната марка „HALLOUMI“ самостоятелен статут и защита, каквито се изискват съгласно Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (наричан по-нататък „РМЕС“) за такава колективна марка, в нарушение на член 74 от РМЕС,
2. По-специално Общият съд неправилно е приложил напълно непроменен подход при преценка на отличителния характер на колективната марка „HALLOUMI“ в нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и член 74 от РМЕС,
3. Общият съд неправилно е преценил и приложил последиците от решението на Съда по съединени дела C-673/15 P—C-676/15 P, The Tea Board/EUIPO („Tea Board“) и мотивираното определение по дело C-392/12 P, Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus Named Halloumi/CXBP („HELLIM“), и не е изпълнил надлежно решението по дело C-196/11 P, Formula One Licensing/CXBP, EU:C:2012:314 („F1“), и
4. Общият съд неправилно не е върнал делото за ново разглеждане от апелативния състав с оглед на изводите си, че четвърти апелативен състав е допуснал, дори според Общия съд, поне две грешки в преценката си относно вероятността от обръкване. По този начин той е нарушил член 8, параграф 1, буква б) и/или член 72, параграф 2 от РМЕС.

Жалба, подадена на 5 декември 2018 г. от Република Кипър срещу решението на Общия съд (втори състав), постановено на 25 септември 2018 г. по дело T-384/17 — Кипър/EUIPO

(Дело C-767/18 P)

(2019/C 82/12)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Република Кипър (представители: S. Malynicz QC, S. Baran, Barrister, V. Marsland, Solicitor)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), M. J. Dairies EOOD

Искания на жалбоподателя

- да обяви за допустима жалбата срещу решение на Общия съд по дело T-384/17, Република Кипър/EUIPO, EU:T:2018:593 и да уважи искането за отмяна;
- да разпреди Службата и встъпилата страна да понесат направените от тях съдебни разноски и да заплатят разноските на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

1. Общият съд допуснал грешка, когато приел, че апелативният състав правилно е приложил констатациите на Общия съд от по-ранните решения HELIM и решение ХАΛΛΟΥΜΙ и HALLOUMI в настоящия случай. Тези дела не се отнасяли до сертификатни марки, а до различни видове марки, а именно, до колективна и съответно обикновена марки на ЕС. Основната функция на такива марки е да служат като указание за търговския произход на стоките (множество търговци, свързани с членство в сдружение, в случая на колективната марка). За разлика от тях основната функция на сертификатните марки не е да указват произхода, а да отличават определен клас стоки, а именно сертифицирани стоки в смисъл на стоки, които фактически са съобразени със и разрешени да бъдат произвеждани съгласно стандартите за разрешена употреба на сертификатната марка „HALLOUM“. Освен това съответните потребители в посочените по-горе по-ранни решения на Общия съд се различавали от съответните потребители в настоящия случай.
2. Общият съд неправилно приел, че по-ранна национална марка — националната сертификатна марка в този случай — изобщо няма отличителен характер, който да разграничи сертифицираните стоки от несертифицираните; неправилно приел, че марката е описателна; неправилно приел, че уврежда националната защита на националната марка; неправилно поставил под въпрос в производството по възражение пред EUIPO валидността на тази марка.
3. Общият съд допуснал грешка при сравняването на марките и преценката на вероятността от объркване. Той разгледал неправилно тези въпроси така, сякаш по-ранната марка е марка, указваща произхода, а не сертификатна марка. Според него по-ранната марка изобщо няма отличителен характер като сертификатна марка, например като отличава стоки, който действително са съобразени със стандартите на сертификатната марка и фактически са направени от производители, получили разрешение от притежателя на сертификатната марка. Освен това той не проверил каква е типичната употреба на сертификатната марка (т.е. че винаги е с отличително име, марка или лого). Не разгледал смисъла и значението на спорната марка, и по-специално не проверил дали елементът „HALLOUMI“ има независим отличителен характер в по-късната марка като знак, който, противно на фактите, показва, че обхванатите със спорната марка стоки са сертифицирани.
4. Общият съд не проверил националните разпоредби и съдебната практика относно обхвата и действието от националните сертификатни марки. Условието и процедурите на законодателствата на държавите членки относно сертификатните марки не били хармонизирани от Директиви относно марките 89/104 ⁽¹⁾ или 2008/95 ⁽²⁾, но Регламентът за марката на ЕС предвижда, че такива национални марки могат да бъдат основание за по-ранни права, поради които се отказва регистрация на марки на ЕС. Подобни права трябвало да се разглеждат в светлината на националната съдебна практика и националните разпоредби, по аналогия с различните национални права по член 8, параграф 4 от Регламента за марката на ЕС (права, които също не са хармонизирани и се отличават съществено по своето естество, обхват и действие от една държава членка до друга).

⁽¹⁾ Първа Директива на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ 1989, L 40, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92)

⁽²⁾ Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ 2008, L 299, стр. 25).

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Erding (Германия), постъпило на 10 декември 2018 г. —
U.B. и T.V./Eurowings GmbH**

(Дело C-776/18)

(2019/C 82/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Erding

Страни в главното производство

Ищци: U.B., T.V.

Отговорник: Eurowings GmbH

Преюдициален въпрос

Трябва ли в случай на отмяна съгласно член 5 от Регламент (ЕО) 261/2004⁽¹⁾ да се счита, че е налице предложение за премаршрутиране, което позволява на пътниците да достигнат крайния си пункт на пристигане по-малко от два часа след времето за пристигане по разписание, и в случаите, когато се извършва заместващ превоз до летище, различно от упоменатото в потвърждението за резервация, ако това летище се намира в същия регион?

(¹) Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Люксембург), постъпило на 19 декември 2018 г. — EU/Caisse pour l'avenir des enfants

(Дело C-801/18)

(2019/C 82/14)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Страни в главното производство

Жалбоподател: EU

Отговорник: Caisse pour l'avenir des enfants

Преюдициални въпроси

- 1) Задължени ли са компетентните органи за социална сигурност в една държава членка (в случая Касата за бъдещето на децата в Люксембург) в съответствие с общностните си задължения, произтичащи от член 45 ДФЕС, от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки⁽¹⁾, както и от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност⁽²⁾, и по-специално от член 4 от него, да изплащат семейни обезщетения на гражданин на друга държава членка, когато при същите условия за предоставяне на тези добавки въпросните компетентни органи признават по силата на двустранна международна спогодба, сключена между първата държава членка (Люксембург) и трета страна (Бразилия), правото на семейни обезщетения на собствените си граждани и пребиваващи лица?
- 2) При утвърдителен отговор и ако принципът, възприет в съдебната практика, установена с решение Gottardo⁽³⁾, се разпростре и във връзка със семейните обезщетения, би ли могъл компетентният орган в областта на социалната сигурност, и по-специално в областта на семейните обезщетения, в случая Касата за бъдещето на децата, националната институция за семейните обезщетения на Великото херцогство Люксембург, да представи обективна обосновка, основаваща се на съображения, свързани с изключително големите финансови и административни тежести на съответната администрация, за да оправдае неравното третиране между гражданите на договарящите страни (по съответната двустранна спогодба) и други граждани на държави — членки на Европейския съюз?

(¹) Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, 2004 г., стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

(²) ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82.

(³) Решение от 15 януари 2002 г., Gottardo, C-55/00, EU:C:2002:16.

Преюдициално запитване от Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Люксембург), постъпило на 19 декември 2018 г. — Caisse pour l'avenir des enfants/FV, GW

(Дело C-802/18)

(2019/C 82/15)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Страни в главното производство

Жалбоподател: Caisse pour l'avenir des enfants

Ответници: FV, GW

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли семейната добавка съгласно люксембургския закон, предоставяна в съответствие с членове 269 и 270 от Кодекса за социална сигурност, да се приравнява на социално предимство по смисъла на член 45 ДФЕС и член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011 относно свободното движение на работници в Съюза ⁽¹⁾?
- 2) В случай на приравняване определението за член на семейството, приложимо съгласно член 1, буква и) от Регламент № 883/2004 ⁽²⁾, е в разрез с по-широкото определение за член на семейството по член 2, точка 2 от Директива 2004/38/ЕО ⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета, а тя изключва всякаква самостоятелност на държавите членки при определянето на членовете на семейството, за разлика от регламента за координация, като субсидиарно изключва напълно и понятието за основна издръжка. Трябва ли при това положение определението за член на семейството по смисъла на член 1, буква и) от Регламент № 883/2004 да се ползва с предимство с оглед на специалния му характер в контекста на координацията на схемите за социална сигурност и най-вече запазват ли държавите членки компетентността си да определят членовете на семейството, за които възниква право на семейна добавка?
- 3) В случай че член 2, точка 2 от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета се прилага за семейните обезщетения, и по-специално за семейната добавка съгласно люксембургския закон, изключването на детето на съпруга от определението за член на семейството може ли да се счита за обоснована непряка дискриминация предвид целта на държавата членка да утвърди личното право на детето и необходимостта от защита на администрацията на държавата членка по заетостта, при положение че разширяването на персоналното приложно поле представлява неразумна тежест за системата на семейните обезщетения в Люксембург, която изнася почти 48 % от своите семейни обезщетения?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 492/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно свободното движение на работници в Съюза (ОВ L 141, 2011 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82.).

⁽³⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, 2004 г., стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

Преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Литва), постъпило на 20 декември 2018 г. — AAS BALTA/UAB GRIFS AG

(Дело C-803/18)

(2019/C 82/16)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател в касационното производство: AAS BALTA

Друга страна в касационното производство: UAB GRIFS AG

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 15, параграф 5 и член 16, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела да се разбират в смисъл, че при застраховка „големи рискове“ споразумение за предоставяне на компетентност, включено в застрахователния договор между притежателя на полицата и застрахователя, може да се противопостави на застраховано по този договор лице, което не се е съгласило изрично с тази клауза и което обичайно пребивава или е установено в държава членка, различна от тази на притежателя на полицата и на застрахователя?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 2012 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Krajský súd Trnava (Словакия), постъпило на 21 декември 2018 г. —
DHL Logistics (Slovakia), spol. s r.o./Finančné riaditeľstvo SR**

(Дело C-810/18)

(2019/C 82/17)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Krajský súd Trnava

Страни в главното производство

Жалбоподател: DHL Logistics (Slovakia), spol. s r.o.

Ответник: Finančné riaditeľstvo SR

Преюдициален въпрос

Трябва ли подпозиция 8525 80 91 от Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 ⁽¹⁾ на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, както следва от обяснителните бележки, публикувани по силата на този регламент през 2011 г. ⁽²⁾ (Съобщение на Комисията 2011/C 137/01), да бъде тълкувана в смисъл, че в тази подпозиция могат да бъдат класирани и стоки като записващите видеокамери, за които става въпрос в настоящото дело, въпреки че те позволяват улавянето и записването на видеоизображения само с качество на разделителната способност под 800 x 600 пиксела, и по-точно 720 x 576 пиксела, като се има предвид, че другата им функция — улавяне и записване на неподвижни изображения — е ограничена до качество на разделителната способност при неподвижни изображения 1 600 x 1 200 пиксела (1,92 мегапиксела)?

⁽¹⁾ ОВ L 256, 1987 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3.

⁽²⁾ ОВ C 137, 2011 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 21 декември 2018 г. от Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland и др. срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 15 октомври 2018 г. по дело T-79/16, Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters и др./Комисия

(Дело C-817/18 P)

(2019/C 82/18)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland, Stichting Het Groninger Landschap, It Fryske Gea, Stichting Het Drentse Landschap, Stichting Het Overijssels Landschap, Stichting Het Geldersch Landschap, Stichting Flevo-Landschap, Stichting Het Utrechts Landschap, Stichting Landschap Noord-Holland, Stichting Het Zuid-Hollands Landschap, Stichting Het Zeeuwse Landschap, Stichting Het Noordbrabants Landschap, Stichting Het Limburgs Landschap (представители: P. Kuypers, M. de Wit, advocaten)

Други страни в производството: Европейска комисия, Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters, Exploitatiemaatschappij De Berghaaf BV, Stichting Het Nationale Park De Hoge Veluwe, BV Landgoed Den Alerdinck II, Landgoed Ampsen BV, Pallandt van Keppel Stichting, Landgoed Kasteel Keppel BV, Baron van Lynden, Stichting het Lijndensche Fonds voor Kerk en Zending, Landgoed Welna BV, Landgoed „Huis te Maarn“ BV, Vicariestichting De Vijf Capellarijen/Ambachtsheerlijkheid Kloetinge, Maatschappij tot Exploitatie van het Landgoed Tongeren onder Epe BV, Landgoed Anderstein NV, Landgoed Bekspring BV, Landgoed Nijenhuis en Westerflinter BV, Landgoed Caprera BV, Landgoed Schapenduinen BV, Stichting Schapenduinen, Landgoed de Noetselenberg BV

Искания на жалбоподателя

- да бъде отменено обжалваното съдебно решение (постановено по дело T-79/16);
- да бъде осъдено VGG (Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters) са заплати съдебните разноски, направени в първоинстанционното производство, както и в производството по обжалване;
- при условията на евентуалност, ако делото бъде върнато на Общия съд за ново разглеждане, този съд да се произнесе с окончателното съдебно решение по съдебните разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

Основания и основни доводи

Първо основание: Общият съд допуснал грешка, като разгледал като допустима жалбата на VGG

Общият съд допуснал грешка, като приел, че VGG отговаряло на критериите, които следвало да се проверят, за да се прецени дали то следва да бъде разглеждано като заинтересовано лице, и по-специално, тъй като Общият съд приел, че става въпрос за отношение на конкуренция между VGG и жалбоподателя, че с предоставената помощ се създавала опасност да бъде конкретно повлияно положението на VGG и се нарушавали конкурентните отношения.

Общият съд обвързал пряко активната легитимация на VGG и на неговите членове с активната легитимация на Stichting Het Nationale Park De Hoge Veluwe — единственият останал жалбоподател от групата жалбоподатели от 2008 г..

Във връзка с това обаче Общият съд не установил или не установил в достатъчна степен конкретно с оглед на кои дейности се намирили по-специално в конкуренция жалбоподателите и Stichting Het Nationale Park De Hoge Veluwe. Общият съд неоснователно приел, че съществувала конкурентна връзка между жалбоподателите и Stichting Het Nationale Park De Hoge Veluwe.

Тъй като приел, че е налице конкурентна връзка, Общият съд впоследствие достигнал до неправилния извод, че помощта оказала влияние и нарушила конкурентноспособността на членовете на VGG.

Въз основа на преценката на активната легитимация на Stichting Het Nationale Park De Hoge Veluwe Общият съд не можел да направи извод за допустимостта на подадената от VGG жалба.

Второ основание: Общият Съд погрешно приел, че са налице „сериозни затруднения“

Общият съд погрешно приел, че са нарушени на предвидените в член 108, параграф 2 ДФЕС процесуални гаранции. Общият съд допуснал грешка при прилагането на правото, като приел, че Комисията имала „сериозни затруднения“ да прецени съвместимостта на схемата за приноса на определени стопанисващи поземлени площи организации за закрила на околната среда (схемата PNB) с правото относно държавните помощи.

Квалификацията на услугите от общ икономически интерес в решението като „атипични“ и „всеобхватни“ не била показателна за наличието на сериозни затруднения, липсата на разделно счетоводство не представлявала белег за съществуването на сериозни затруднения, като не била установена липсата и на защитен механизъм за избягване на свръхкомпенсирането.

Преюдициално запитване от Tribunal de commerce de Paris (Франция), постъпило на 24 декември 2018 г. — Trendsetteuse SARL/DCA SARL

(Дело C-828/18)

(2019/C 82/19)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de commerce de Paris

Страни в главното производство

Ищец: Trendsetteuse SARL

Ответник: DCA SARL

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 1, параграф 2 от Директива 86/653/ЕИО от 18 декември 1986 година ⁽¹⁾ относно статута на търговския представител да се тълкува в смисъл, че самостоятелно зает посредник, който действа като упълномощен представител от името и за сметка на своя принципал, но който не е оправомощен да изменя тарифите и условията на договорите за продажба на последния, няма пълномощия да договаря посочените договори по смисъла на тази разпоредба и следователно не може да се счита за търговски представител и да се ползва от статута, предвиден в директивата?

⁽¹⁾ Директива 86/653/ЕИО на Съвета от 18 декември 1986 година относно координирането на правото на държавите членки, свързано с дейността на самостоятелно заетите търговски представители (ОВ L 382, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 176).

Преюдициално запитване от Tribunal de grande instance de Paris (Франция), постъпило на 27 декември 2018 г. — Crédit Logement/OE

(Дело C-829/18)

(2019/C 82/20)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de grande instance de Paris

Страни в главното производство

Жалбоподател: Crédit Logement SA

Ответник: OE

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли Директива 93/13/ЕИО от 5 април 1993 г. ⁽¹⁾ и принципът на ефективност на общностното право да се тълкуват в смисъл, че не допускат прилагането на национална правна норма, която забранява на националния съд да прецени неравноправния характер на клауза в сключен с продавач или доставчик договор, при положение че поръчителят — продавач или доставчик, който гарантира изпълнението на договора, е уведомил длъжника потребител, че ще извърши плащането, а последният не му е посочил възраженията, които следва да бъдат предявени?
- 2) Достатъчно ли е посочването в основната част на договора на обстоятелството, че валутният риск е в тежест на кредитополучателя, допълнено с погасителните планове, за да се приеме, че клаузата е изразена на „ясен и разбираем език“ по смисъла на Директивата при липсата на симулиране на модели, от които да са видни различни случаи на промени в обменния курс, в т.ч. неблагоприятни?
- 3) Продавачът или доставчикът, или потребителят носят доказателствената тежест за това, че на потребителя е предоставена информацията, необходима за ясни и разбираем характер на клаузата и за доказване на ясни и разбираем характер?
- 4) В случай че запитващата юрисдикция приеме, че клаузи 1.2.1—1.2.9 и 2.8 от договора са неравноправни, тъй като не са съставени на достатъчно ясен и разбираем език, следва ли да се обявят за несъществуващи всички финансови клаузи, включително и клаузата за лихви, или следва да се обявят за несъществуващи само клаузите относно измененията на обменния курс и клаузата за валутите, като се запазва фиксиран размер на лихвата в евро, или трябва да се предвиди и друга санкция?
- 5) При разглеждането на предходния въпрос следва ли запитващата юрисдикция да се увери, че постановената санкция е ефективна, съразмерна и възпираща?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

Преюдициално запитване от Tribunal de l'entreprise de Liège (Белгия), постъпило на 31 декември 2018 г. — SI, Brompton Bicycle Ltd/Chedech / Get2Get

(Дело C-833/18)

(2019/C 82/21)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de l'entreprise de Liège

Страни в главното производство

Ищци: SI, Brompton Bicycle Ltd

Ответник: Chedech / Get2Get

Преюдициални въпроси

- Трябва ли правото на Съюза — и по-специално Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество ⁽¹⁾, която в членове 2—5 установява различните изключителни права, признати на титулярите на авторско право — да се тълкува в смисъл, че изключва от защитата, предоставена с авторското право, произведения, чиято форма е необходима за постигането на технически резултат?

- За да се прецени дали една форма е необходима за постигането на технически резултат, трябва ли да се вземат предвид следните критерии:
 - наличието на други възможни форми, които позволяват постигането на същия технически резултат,
 - ефективността на формата за постигането на посочения резултат,
 - волята на предполагаемия нарушител да постигне този резултат,
 - наличието на по-ранен, понастоящем изтекъл, патент за процеса, който позволява постигането на търсения технически резултат?

(¹) ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230.

**Жалба, подадена на 7 януари 2019 г. от Mylène Troszczynski срещу решението, постановено от
Общия съд (шести състав) на 8 ноември 2018 г., T-550/17, Troszczynski/Парламент**

(Дело C-12/19 P)

(2019/C 82/22)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Mylène Troszczynski (представител: F. Wagner, адвокат)

Друга страна в производството: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението, постановено на 8 ноември 2018 г. от шести състав на Общия съд на Европейския съюз (T-550/17).

И вследствие на това:

- да отмени решението на Европейския парламент от 14 юни 2017 г. за приемане на доклад № A8-0218/2017 на комисията по правни въпроси по искането за снемане на имунитета и привилегиите на Mylène Troszczynski, член на Европейския парламент,
- да се произнесе по справедливост, що се отнася до размера, който да присъди на жалбоподателя като разходи за производството,
- да осъди Европейския парламент да заплати всички съдебни разходи.

Основания и основни доводи

1. По анализа на второто съображение на Общия съд

Общият съд не смята спорния *туит* на Mylène Troszczynski за изразено от нея мнение при изпълнението на парламентарните ѝ задължения, тъй като той е свързан с конкретно събитие, случило се евентуално във Франция, и не може да бъде приравнен на принципно становище по актуални или разглеждани от Парламента въпроси — необходими признаци на защитаването с Протокола мнение.

Общият съд допуска явна грешка в преценката, тъй като:

- всеки депутат е избран от страната си, представлява своите избиратели и по време на мандата си трябва да поддържа нужната връзка с тях, като изнася именно фактите, които ги интересуват или се отнасят до тях,

- принцип № 2 от Съобщение до членовете 11/2003 не провежда такова разграничение,
- носенето на изцяло покриващи була на обществени места засяга избирателите във Франция, но също и тези във всички страни от Европа и този външен белег за принадлежност към исляма е въпрос от общ интерес, който засяга обществения живот и правата на жените,
- Общият съд трябвало да приложи принципите от решение Patriciello.

2. По анализа на третото съображение на Общия съд

Общият съд установява и приема, че Mylène Troszczynski не е автор на спорния туит и че го е изтрила веднага след като се е запознала с него. Общият съд смята все пак, че тези два факта не са били взети предвид при преценката дали са изпълнени условията за снемането на депутатския имунитет.

Общият съд допуска явна грешка в преценката:

- като приема, че Парламентът не е длъжен да *знае дали деянието, в което е обвинен въпросният депутат, е доказано*, въпреки че Парламентът преценява фактите, признавайки в решението си, че Mylène Troszczynski не е автор на *туита*,
- като не прави нужните правни изводи от някои документи, приложени към доклада на комисията по правни въпроси, а именно откъсите от Закона от 29 юли 1881 г., и в частност член 42 от него,
- доколкото от постановеното на 26 април 2018 г. определение за предаване на наказателния съд личи ожесточението на един съдия към избран представител и съответно намерение да му навреди в политически план, поведение, сочещо *fumus persecutionis*.

Жалба, подадена на 21 януари 2019 г. от Marion Le Pen срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 28 ноември 2018 г. по дело T-161/17, Le Pen/Парламент

(Дело C-38/19 P)

(2019/C 82/23)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Marion Anne Perrine, наричана Marine, Le Pen (представител: R. Bosselut, avocat)

Друга страна в производството: Европейски парламент

Искания

- Да бъде отменено решението, постановено на 28 ноември 2018 г. от шести състав на Общия съд на Европейския съюз по дело T-161/17.

Вследствие на това:

- Да бъде отменено решението на генералния секретар на Парламента от 6 януари 2017 г., което е прието въз основа на член 68 от Решение 2009/С 159/01 на Бюрото на Европейския парламент от 19 май 2008 година и от 9 юли 2008 година „за установяване на мерки по прилагане на устава на членовете на Европейския парламент“, изменено, и с което е установено парично задължение в размер на 41 554 EUR.

- Да бъде отменено дебитно известие № 2017-22 от 11 януари 2017 г., с което жалбоподателят е уведомен, че има парично задължение, установено с решение на генералния секретар от 6 януари 2017 г. за възстановяване на недължимо изплатени суми за парламентарни сътрудници и за прилагане на член 68 от Мерките по прилагане на устава и на членове 78, 79 и 80 от Финансовия регламент.
- Парламентът да бъде осъден да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

- А — Абсолютно основание за отмяна: Нарушение на правото на Съюза — Грешки при прилагане на правото — Съществено процесуално нарушение — Нарушение на правото на защита

Това основание е изведено от непровеждането на лично изслушване на жалбоподателя и от непредоставянето на преписката, по-специално на доклада на OLAF, от генералния секретар.

Общият съд е нарушил правото на защита на жалбоподателя, по-специално предвид Хартата на основните права на Съюза и член 6 от ЕКПЧ.

- Б — Нарушение на правото на Съюза — Грешки при прилагане на правото — Нарушение на принципите на защита на оправданите правни очаквания и на правната сигурност — Грешка в квалификацията на правното естество на фактите, изопачаване на фактите и доказателствата

Общият съд е изопачил смисъла на доказателствата, приложени от жалбоподателя към писмото му от 14 март 2016 г. до OLAF.

Не може да се твърди, че сумите, изплатени по „изкуствения“ договор, не са използвани по начин, съответстващ на Мерките по прилагане на устава. Няма съответно никаква злоупотреба, свързана с целта или естеството на тези средства, нито пък е нанесена вреда на Парламента.

- В — Злоупотреба с власт — *Fumus persecutionis*

Дискриминацията, задържането на доказателства, неоялността и нарушението на правото на защита, допуснати по вина на генералния секретар на Парламента спрямо жалбоподателя, представляват и е трябвало да се сметат от Общия съд за „обективни, относими и съгласувани доказателства [за действия], извършени с единствената или поне определяща цел да се постигнат различни от изложените цели или да се избегне процедура, специално предвидена от Договора, за да се противодейства на конкретните обстоятелства“, като те разкриват и съдържат *fumus persecutionis* в ущърб на жалбоподателя.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — *Comune di Milano*/Комисия

(Дело T-167/13) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Наземно обслужване — Капиталови вноски, направени от SEA в полза на Sea Handling — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда възстановяването ѝ — Понятие за помощ — Отговорност на държавата — Критерий за частния инвеститор — Принцип на състезателното начало — Право на защита — Право на добра административна — Оправдани правни очаквания)

(2019/C 82/24)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Comune di Milano (Италия) (представители: първоначално S. Grassani и A. Franchi, впоследствие S. Grassani, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: G. Conte и D. Grespan)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ЕС) 2015/1225 на Комисията от 19 декември 2012 година относно вливания на капитал от SEA SpA в Sea [Handling] SpA (Дело SA.21420 (C 14/10) (предишен NN 25/10) (предишен CP 175/06) (ОВ L 201, 2015 г., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Comune di Milano да заплати съдебните разходи, включително свързаните с обезпечителното производство.

⁽¹⁾ ОВ C 129, 4.5.2013 г.

Решение на Общия съд от 12 декември 2018 г. — *Deutsche Umwelthilfe*/Комисия

(Дело T-498/14) ⁽¹⁾

(Достъп до документи — Документи, свързани с кореспонденцията между Комисията и автомобилните предприятия или производители по повод на охладителя R1234yf, използван за моторни превозни средства — Документи, които не са включени в списъка — Ново основание, повдигнато в хода на производството — Недопустимост — Процесуално-организационно действие, в рамките на което се разпорежда представянето на спорните документи съгласно член 104 от Процедурния правилник — Дерогация от принципа на състезателност — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Изключение, свързано със защитата на търговските интереси — Обществен интерес от оповестяването — Претегляне — Регламент (ЕО) № 1367/2006 — Член 6, параграф 1 — По-висш обществен интерес от оповестяването на информация за околната среда или на информация, която се отнася до емисии в околната среда — Обща презумпция — Частичен отказ за предоставяне на достъп — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)

(2019/C 82/25)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Deutsche Umwelthilfe eV (Радолфцел, Германия) (представители: R. Klinger и R. Geulen, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално F. Clotuche-Duvieusart и J. Vondung, впоследствие F. Clotuche-Duvieusart и H. Krämer, подпомагани първоначално от R. van der Hout и A. Köhler, впоследствие от R. van der Hout и C. Wagner, avocats)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Решение GESTDEM 2014/547 на Комисията от 2 юни 2014 г., с което се потвърждава отказа за предоставяне на достъп до всички документи, свързани с кореспонденцията между Комисията, от една страна, и предприятията Honeywell и DuPont или някои автомобилни производители, от друга страна, в периода от септември 2011 г. до април 2012 г. и от септември 2012 г. до края на януари 2014 г. по повод на охладителя R1234yf, използван за моторни превозни средства.

Диспозитив

- 1) Основанието за произнасяне по искането за отмяна на Решение GESTDEM 2014/547 на Комисията от 2 юни 2014 г. е отпаднало що се отнася до частите от документ № 34, които първоначално са били заличени, но впоследствие са били оповестени.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Осъжда Deutsche Umwelthilfe eV да понесе съдебните разходи.

(¹) ОВ C 329, 22.9.2014 г.

Решение на Общия съд от 12 декември 2018 г. — Biogaran/Комисия

(Дело T-677/14) (¹)

(Конкуренция — Картели — Пазар на периндоприл, лекарствен продукт за лечение на сърдечносъдови заболявания, в оригинален и генеричен вариант — Решение за установяване на нарушение на членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС — Споразумения с цел забавяне и дори възпрепятстване на навлизането на пазара на генерични варианти на периндоприла — Участие на дъщерно дружество в нарушението, извършено от неговото дружество тайка — Възлагане на отговорност за нарушението — Солидарна отговорност — Таван на глобата)

(2019/C 82/26)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Biogaran (Коломб, Франция) (представители: T. Reymond, O. de Juvigny и J. Jourdan, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално F. Castilla Contreras, T. Vecchi и B. Mongin, впоследствие F. Castilla Contreras, B. Mongin и C. Vollrath)

Предмет

Искане по член 263 ДФЕС, главно, за отмяна на Решение C(2014) 4955 окончателен на Комисията от 9 юли 2014 г. относно производство по членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС (преписка AT.39612 — Периндоприл (Servier) в частта, засягаща жалбоподателя, и при условията на евентуалност, за намаляване на размера на глобата, наложена на жалбоподателя със същото решение

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Biogaran да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 395, 10.11.2014 г.

Решение на Общия съд от 12 декември 2018 г. — Teva UK и др./Комисия**(Дело T-679/14) (¹)**

(Конкуренция — Картели — Пазар на периндоприл, лекарство за лечение на сърдечносъдови заболявания, в оригинален и генеричен вариант — Решение за установяване на нарушение на член 101 ДФЕС — Принцип на безпристрастност — Допитване до Консултативния комитет по ограничителни практики и господстващо положение — Споразумение за доброволно уреждане на спорове за патенти и изключителни изкупувания — Потенциална конкуренция — Ограничение на конкуренцията по предмет — Съвместяване на конкурентното право и патентното право — Условия за освобождаване по член 101, параграф 3 ДФЕС — Глоби)

(2019/C 82/27)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Teva UK Ltd (West Yorkshire, Обединено кралство), Teva Pharmaceuticals Europe BV (Утрехт, Нидерландия), Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Йерусалим, Израел) (представители: D. Tayar и A. Richard, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално F. Castilla Contreras, T. Vecchi и B. Mongin, впоследствие F. Castilla Contreras, B. Mongin и C. Vollrath, подпомагани от G. Peretz, barrister)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателите: European Generic medicines Association AISBL (EGA) (Брюксел, Белгия) (представители: S.-P. Brankin, solicitor, и E. Wijckmans, avocat)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС, главно, за отмяна на Решение С(2014) 4955 окончателен на Комисията от 9 юли 2014 г. относно производство по член 101 и член 102 ДФЕС (преписка AT.39612 — Периндоприл (Servier), в частта, засягаща жалбоподателите, и при условията на евентуалност, за намаляване на размера на глобата, наложена им със същото решение

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Teva UK Ltd, Teva Pharmaceuticals Europe BV и Teva Pharmaceutical Industries Ltd да понесат направените от тях съдебни разноски, както и тези, направени от Европейската комисия.
- 3) European Generic medicines Association AISBL (EGA) понася направените от него съдебни разноски.

(¹) ОВ С 409, 17.11.2014 г.

Решение на Общия съд от 12 декември 2018 г. — Lupin/Комисия(Дело T-680/14) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Пазар на периндопил, лекарствен продукт, предназначен за лечение на сърдечно-съдови заболявания, в оригинален и генеричен вариант — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Споразумение за доброволно уреждане на спорове във връзка с патенти — Споразумение за придобиване на технология — Ограничаване на конкуренцията с оглед на целта — Съгласуване на правото на конкуренцията и патентното право — Глоби)

(2019/C 82/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Lupin Ltd (Maharashtra, Индия) (представители: първоначално M. Pullen, R. Fawcett-Feuillet, solicitors, M. Hoskins, QC, V. Wakefield, barrister и M. Boles, solicitor, впоследствие M. Hoskins, V. Wakefield, M. Boles, K. Vernon и S. Smith, solicitors, и накрая M. Hoskins, V. Wakefield, S. Smith и C. Wall, solicitor)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално F. Castilla Contreras, B. Mongin и T. Vecchi, впоследствие F. Castilla Contreras, B. Mongin и C. Vollrath, подпомагани от B. Rayment, barrister)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на решение C(2014) 4955 окончателен на Комисията от 9 юли 2014 г. относно процедура за прилагане на членове 101 и 102 ДФЕС (преписка AT.39612 — Périndopril (Servier), в частта, в която се отнася до жалбоподателя, а при условията на евентуалност за отмяна на глобата, наложена му с това решение или намаляване на размера ѝ

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Lupin Ltd да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 439, 8.12.2014 г.

Решение на Общия съд от 12 декември 2018 г. — Mylan Laboratories и Mylan/Комисия(Дело T-682/14) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Пазар на периндопил, лекарствен продукт, предназначен за лечение на сърдечно-съдови заболявания, в оригинален и генеричен вариант — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Споразумение за доброволно уреждане на спорове във връзка с патенти — Потенциална конкуренция — Ограничаване на конкуренцията с оглед на целта — Съгласуване на правото на конкуренцията и патентното право — Вменяване на отговорността за неправотното поведение — Глоби)

(2019/C 82/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Mylan Laboratories Ltd (Hyderabad, Индия) и Mylan, Inc. (Canonsburg, Пенсилвания, САЩ) (представители: S. Kon, C. Firth и C. Humpe, solicitors)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално F. Castilla Contreras, T. Vecchi и B. Mongin, впоследствие F. Castilla Contreras, B. Mongin и C. Vollrath, подпомагани от S. Kingston, barrister)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС като главното искане е за отмяна, на решение C(2014) 4955 окончателен на Комисията от 9 юли 2014 г. относно процедура за прилагане на членове 101 и 102 ДФЕС (преписка AT.39612 — Périndopril (Servier), в частта, в която се отнася до жалбоподателите, а при условията на евентуалност се иска отмяна или намаляване на размера на глобата, наложена им с това решение

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Mylan Laboratories Ltd et Mylan, Inc. да заплатят съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 431, 1.12.2014 г.

Решение на Общия съд от 12 декември 2018 г. — Krka/Комисия

(Дело T-684/14) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Пазар на периндопил, лекарствен продукт, предназначен за лечение на сърдечно-съдови заболявания, в оригинален и генеричен вариант — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Споразумение за доброволно уреждане на спорове във връзка с патенти — Лицензионно споразумение — Споразумение за придобиване на технология — Ограничаване на конкуренцията с оглед на целта — Ограничаване на конкуренцията с оглед на резултата — Съгласуване на правото на конкуренцията и патентното право)

(2019/C 82/30)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Krka Tovarna Zdravil d.d. (Ново место, Словения) (представители: T. Plešič и M. Kosmut, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Castilla Contreras, B. Mongin и C. Vollrath, подпомагани от D. Bailey, barrister)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна, на решение C(2014) 4955 окончателен на Комисията от 9 юли 2014 г. относно процедура за прилагане на членове 101 и 102 ДФЕС (преписка AT.39612 — Périndopril (Servier), в частта, в която се отнася до жалбоподателя

Диспозитив

- 1) Отменя член 4 от решение C(2014) 4955 окончателен на Европейската комисия от 9 юли 2014 г. относно процедура за прилагане на членове 101 и 102 ДФЕС (преписка AT.39612 — Périndopril (Servier) в частта, в която се установява участието на Krka Tovarna Zdravil d.d. в посочените в този член споразумения.
- 2) Отменя член 7, параграф 4, буква а) от решение C(2014) 4955 окончателен.

- 3) Отменя членове 8 и 9 от решение C(2014) 4955 окончателен в частта, в която се отнасят до Krka Tovarna Zdravil.
- 4) Осъжда Комисията да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ C 431, 1.12.2014 г.

Решение на Общия съд от 12 декември 2018 г. — Servier и др./Комисия

(Дело T-691/14) (¹)

(Конкуренция — Картели — Злоупотреба с господстващо положение — Пазар на периндоприл, лекарствен продукт за лечение на сърдечносъдови заболявания, в оригинален и генеричен вариант — Решение за установяване на нарушение на членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС — Принцип на безпристрастност — Консултиране на Консултативния комитет по ограничителни споразумения и господстващо положение — Право на ефективни правни средства за защита — Кратък срок за обжалване предвид дължината на обжалваното решение — Споразумения за доброволно уреждане на патентни спорове — Лицензионни споразумения — Споразумения за придобиване на технология — Споразумение за изключително закупуване — Потенциална конкуренция — Ограничаване на конкуренцията с оглед на целта — Ограничаване на конкуренцията с оглед на резултата — Съгласуваност между конкурентно и патентно право — Квалифициране като отделни нарушения или като единно нарушение — Определяне на съответния пазар при молекулата на въпросния лекарствен продукт — Глоби — Кулулиране на глоби по членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС — Принцип за законоустановеност на престъплението и наказанието — Стойност на продажбите — Ред и условия за изчисляване при кулулиране на нарушения на едни и същи пазари)

(2019/C 82/31)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Servier SAS (Сюрен, Франция), Servier Laboratories Ltd (Уексам, Обединено кралство), Les Laboratoires Servier SAS (Сюрен) (представители: първоначално I. S. Forrester, QC, J. Killick, barrister, O. de Juvigny, avocat, и M. Utges Manley, solicitor, впоследствие J. Killick, O. de Juvigny, M. Utges Manley, J. Jourdan и T. Reymond, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално T. Christoforou, B. Mongin, C. Vollrath, F. Castilla Contreras и T. Vecchi, впоследствие T. Christoforou, B. Mongin, C. Vollrath, F. Castilla Contreras и J. Norris-Usher)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателите: European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) (Женева, Швейцария) (представители: F. Carlin, barrister, N. Niejahr и C. Paillard, avocats)

Предмет

Искане по член 263 ДФЕС, главно, за отмяна на Решение C(2014) 4955 окончателен на Комисията от 9 юли 2014 г. относно производство по членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС (преписка AT.39612 — Периндоприл (Servier) в частта, засягаща жалбоподателите, и при условията на евентуалност, за намаляване на размера на глобата, наложена на жалбоподателите със същото решение

Диспозитив

- 1) Отменя член 4 от Решение C(2014) 4955 окончателен на Комисията от 9 юли 2014 г. относно производство по членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС (преписка AT.39612 — Периндоприл (Servier) в частта, в която се установява участието на Servier SAS и Laboratoires Servier SAS в посочените в този член споразумения.
- 2) Отменя член 6 от Решение C(2014) 4955 окончателен.

- 3) Отменя член 7, параграф 4, буква б) и параграф 6 от Решение С(2014) 4955 окончателен.
- 4) Определя на 55 385 190 EUR размера на глобата по член 7, параграф 2, буква б) от Решение С(2014) 4955 окончателен, наложена на Servier и Laboratoires Servier за нарушението, посочено в член 2 от същото решение.
- 5) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 6) Servier, Servier Laboratories Ltd и Les Laboratoires Servier, от една страна, и Европейската комисия, от друга страна, понасят направените от тях съдебни разноски.
- 7) European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 462, 22.12.2014 г.

Решение на Общия съд от 12 декември 2018 г. — Niche Generics/Комисия

(Дело T-701/14) (¹)

(Конкуренция — Картели — Пазар на периндопил, лекарствен продукт, предназначен за лечение на сърдечно-съдови заболявания, в оригинален и генеричен вариант — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Споразумение за доброволно уреждане на спорове във връзка с патенти — Административно производство — Закрила на поверителността на разговорите и кореспонденцията между адвокати и клиенти — и Потенциална конкуренция — Ограничаване на конкуренцията с оглед на целта — Обективна необходимост от ограничаването — Съгласуване на правото на конкуренцията и патентното право — Условия за освобождаване по член 101, параграф 3 ДФЕС — Глоби — Максимален размер от 10 % — Вменяване на отговорността за неправотерното поведение)

(2019/С 82/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Niche Generics Ltd (Hitchin, Обединено кралство) (представители: E. Batchelor, M. Healy, K. Cousins, solicitors, и F. Carlin, barrister)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално F. Castilla Contreras, T. Vecchi и B. Mongin, впоследствие F. Castilla Contreras, B. Mongin и C. Vollrath, подпомагани от S. Kingston, barrister)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС като главното искане е за отмяна, на решение С(2014) 4955 окончателен на Комисията от 9 юли 2014 г. относно процедура за прилагане на членове 101 и 102 ДФЕС (преписка AT.39612 — Périndopril (Servier), в частта, в която се отнася до жалбоподателя, а при условията на евентуалност се иска отмяна или намаляване на размера на глобата, наложена му с това решение

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Niche Generics Ltd да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 431, 1.12.2014 г.

Решение на Общия съд от 12 декември 2018 г. — Unichem Laboratories/Комисия(Дело T-705/14) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Пазар на периндопил, лекарствен продукт, предназначен за лечение на сърдечно-съдови заболявания, в оригинален и генеричен вариант — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Споразумение за доброволно уреждане на спорове във връзка с патенти — Териториална компетентност на Комисията — Вмешаване на отговорността за неправомерното поведение — Административно производство — Закрила на поверителността на разговорите и кореспонденцията между адвокати и клиенти — Потенциална конкуренция — Ограничаване на конкуренцията с оглед на целта — Обективна необходимост от ограничаването — Съгласуване на правото на конкуренцията и патентното право — Условия за освобождаване по член 101, параграф 3 ДФЕС — Глоби)

(2019/C 82/33)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Unichem Laboratories Ltd (Мумбай, Индия) (представители: S. Mobley, K. Shaw, K. Cousins, M. Healy, H. Sheraton и E. Batchelor, solicitors)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално F. Castilla Contreras, T. Vecchi и B. Mongin, впоследствие F. Castilla Contreras, B. Mongin и C. Vollrath, подпомагани от S. Kingston, barrister)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС, като главното искане е за отмяна, на решение C(2014) 4955 окончателен на Комисията от 9 юли 2014 г. относно процедура за прилагане на членове 101 и 102 ДФЕС (преписка AT.39612 — Périndopril (Servier), в частта, в която се отнася до жалбоподателя, а при условията на евентуалност се иска отмяна или намаляване на размера на глобата, наложена му с това решение

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Unichem Laboratories Ltd да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 448, 15.12.2014 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Deutsche Telekom/Комисия(Дело T-827/14) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Злоупотреба с господстващо положение — Словашки пазар на високоскоростни далекосъобщителни услуги — Достъп чрез трети предприятия до „абонатната линия“ на заварения на този пазар оператор — Решение, с което се установява нарушение на член 102 ДФЕС и на член 54 от Споразумението за ЕИП — Единно продължено нарушение — Понятие за злоупотреба — Отказ за предоставяне на достъп — Свиване на маржовете — Изчисляване на свиването на маржове — Критерий за равностойния по ефикасност конкурент — Право на защита — Отговорност на дружество майка за нарушение, извършено от негово дъщерно дружество — Решаващо влияние на дружеството майка върху търговската политика на дъщерното дружество — Ефективно упражняване — Тежест на доказване — Изчисляване на размера на глобата — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите от 2006 г. — Отделна глоба, наложена единствено на дружеството майка с оглед повторността и прилагането на мултипликативен коефициент с възпираща цел)

(2019/C 82/34)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Deutsche Telekom AG (Бон, Германия) (представители: K. Apel и D. Schroeder, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: M. Kellerbauer, L. Malferrari, C. Vollrath и L. Wildpanner)

Встъпила страна в подкрепа на отговорника: Slovanet a.s. (Братислава, Словакия) (представител: P. Tisaj, avocat)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС с главно искане отмяна изцяло или само в частта, която се отнася до жалбоподателя, на Решение C(2014) 7465 окончателен на Комисията от 15 октомври 2014 г. относно производство по прилагане на член 102 ДФЕС и на член 54 от Споразумението за ЕИП (дело AT.39523 — Slovak Telekom), изменено с Решение C(2014) 10119 окончателен на Комисията от 16 декември 2014 г. и с Решение C(2015) 2484 окончателен на Комисията от 17 април 2015 г., и с искане при условията на евентуалност за отмяна или намаляване на размера на наложените с това решение на жалбоподателя глоби.

Диспозитив

- 1) Отменя член 1, параграф 2, буква г) от Решение C(2014) 7465 окончателен на Комисията от 15 октомври 2014 г. относно производство по прилагане на член 102 ДФЕС и на член 54 от Споразумението за ЕИП (дело AT.39523 — Slovak Telekom) в частта, в която се установява, че в периода от 12 август до 31 декември 2005 г. Deutsche Telekom AG прилага несправедливи тарифи, които не позволяват на равностоен по ефикасност оператор да предлага на дребно, без да претърпи загуби, същите услуги като Slovak Telekom въз основа на необвързан достъп до абонатните му линии.
- 2) Отменя член 2 от Решение C(2014) 7465 окончателен в частта, в която определя глоба в размер на 38 838 000 EUR, за чието плащане Deutsche Telekom е солидарно отговорно, и глоба в размер на 31 070 000 EUR, за чието плащане е отговорно единствено Deutsche Telekom.
- 3) Определя глоба в размер на 38 061 963 EUR, за чието плащане Deutsche Telekom е солидарно отговорно, и глоба в размер на 19 030 981 EUR, за чието плащане е отговорно единствено Deutsche Telekom.
- 4) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 5) Deutsche Telekom понася четири пети от направените от него съдебни разноски, четири пети от направените от Европейската комисия съдебни разноски и четири пети от направените от Slovanet a.s. съдебни разноски.
- 6) Европейската комисия понася една пета от направените от нея съдебни разноски и една пета от направените от Deutsche Telekom съдебни разноски.
- 7) Slovanet понася една пета от направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 96, 23.3.2015 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Slovak Telekom/Комисия

(Дело T-851/14) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Злоупотреба с господстващо положение — Словашки пазар на високоскоростни далекосъобщителни услуги — Достъп чрез трети предприятия до „абонатната линия“ на заварения на този пазар оператор — Решение, с което се установява нарушение на член 102 ДФЕС и на член 54 от Споразумението за ЕИП — Единно продължено нарушение — Понятие за злоупотреба — Отказ за предоставяне на достъп — Свиване на маржовете — Изчисляване на свиването на маржовете — Критерий за равностойния по ефикасност конкурент — Право на защита — Отговорност на дружество тайка за нарушение, извършено от негово дъщерно дружество — Решаващо влияние на дружеството тайка върху търговската политика на дъщерното дружество — Ефективно упражняване — Тежест на доказване — Изчисляване на размера на глобата — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите от 2006 г.)

(2019/C 82/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Slovak Telekom a.s. (Братислава, Словакия) (представители: D. Geradin, avocat, R. O'Donoghue, QC)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: първоначално M. Farley, L. Malferrari и Г. Колева, впоследствие M. Farley, M. Kellerbauer, L. Malferrari и C. Vollrath)

Встъпила страна в подкрепа на отивника: Slovanet a.s. (Братислава) (представител: P. Tisaj, avocat)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС с главно искане отмяна изцяло или само в частта, която се отнася до жалбоподателя, на Решение C(2014) 7465 окончателен на Комисията от 15 октомври 2014 г. относно производство по прилагане на член 102 ДФЕС и на член 54 от Споразумението за ЕИП (дело AT.39523 — Slovak Telekom), изменено с Решение C(2014) 10119 окончателен на Комисията от 16 декември 2014 г. и с Решение C(2015) 2484 окончателен на Комисията от 17 април 2015 г., и с искане при условията на евентуалност за отмяна или намаляване на размера на наложените с това решение на жалбоподателя глоби

Диспозитив

- 1) Отменя член 1, параграф 2, буква г) от Решение C(2014) 7465 окончателен на Комисията от 15 октомври 2014 г. относно производство по прилагане на член 102 ДФЕС и на член 54 от Споразумението за ЕИП (дело AT.39523 — Slovak Telekom) в частта, в която се установява, че в периода от 12 август до 31 декември 2005 г. Slovak Telekom a.s. прилага несправедливи тарифи, които не позволяват на равностоен по ефикасност оператор да предлага на дребно, без да претърпи загуби, същите като неговите услуги въз основа на необвързан достъп до абонатните лу линии.
- 2) Отменя член 2 от Решение C(2014) 7465 окончателен в частта, в която определя глоба в размер на 38 838 000 EUR, за чието плащане Slovak Telekom е солидарно отговорно.
- 3) Определя глоба в размер на 38 061 963 EUR, за чието плащане Slovak Telekom е солидарно отговорно.
- 4) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 5) Slovak Telekom понася четири пети от направените от него съдебни разноски, четири пети от направените от Европейската комисия съдебни разноски и четири пети от направените от Slovanet a.s. съдебни разноски.

- 6) Европейската комисия понася една пета от направените от нея съдебни разноски и една пета от направените от Slovak Telekom съдебни разноски.
- 7) Slovenet понася една пета от направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 127, 20.4.2015 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Ryanair и Airport Marketing Services/Комисия
(Дело T-111/15) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Споразумения, сключени от сплесения синдикат на летищата в департамент Charente с Ryanair и неговото дъщерно дружество Airport Marketing Services — Летищни услуги — Маркетингови услуги — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда възстановяването ѝ — Понятие за държавна помощ — Възможност за вменяване на държавата — Търговско-промишлена камара — Предиштво — Критерий за частния инвеститор — Възстановяване — Член 41 от Хартата на основните права — Право на достъп до преписката — Право на изслушване)

(2019/С 82/36)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Ryanair DAC, по-рано Ryanair Ltd (Дъблин, Ирландия), Airport Marketing Services Ltd (Дъблин) (представители: G. Berrisch, E. Vahida, I.-G. Metaxas-Maranghidis, avocats, и B. Byrne, solicitor)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Flynn и S. Noë)

Предмет

Искане на основание член 263 ПФЕС за частична отмяна на Решение (ЕС) 2015/1226 на Комисията от 23 юли 2014 година относно държавна помощ SA.33963 (2012/C) (ex 2012/NN), приведена в действие от Франция в полза на Търговско-промишлената камара на Angoulême (Chambre de Commerce et d'Industrie d'Angoulême), SNC-Lavalin, Ryanair и Airport Marketing Services (ОВ L 201, 2015 г., стр. 48)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Ryanair DAC и Airport Marketing Services Ltd да понесат направените от тях съдебни разноски, както и тези, направени от Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 178, 1.6.2015 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Ryanair и Airport Marketing Services/Комисия
(Дело T-165/15) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Споразумения, сключени от Търговско-промишлената камара на По-Беарн с Ryanair и дъщерното му дружество Airport Marketing Services — Летищни услуги — Маркетингови услуги — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда възстановяването ѝ — Понятие за държавна помощ — Отговорност на държавата — Търговско-промишлената камара — Предимство — Критерий за частния инвеститор — Възстановяване — Член 41 от Хартата на основните права — Право на достъп до преписката — Право на изслушване)

(2019/C 82/37)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Ryanair DAC, по-рано Ryanair Ltd (Дъблин, Ирландия), Airport Marketing Services Ltd (Дъблин)
(представители: G. Berrisch, E. Vahida, I.-G. Metaxas-Maranghidis, адвокати, и B. Byrne, solicitor)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Flynn и S. Noë)

Предмет

Искане по член 263 ДФЕС за частична отмяна на Решение (ЕС) 2015/1227 на Комисията от 23 юли 2014 година относно държавна помощ SA.22614 (C 53/07), приведена в действие от Франция в полза на Търговско-промишлената камара на Pau-Béarn, Ryanair, Airport Marketing Services и Transavia (ОВ L 201, 2015 г., стр. 109)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Ryanair DAC и Airport Marketing Services Ltd понасят направените от тях съдебни разходи, както и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ C 228, 13.7.2015 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — AlzChem/Комисия

(Дело T-284/15) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Химическа промишленост — Решение за продължаване на експлоатацията на предприятие по време на производството по несъстоятелност — Решение, с което се установява, че не е налице държавна помощ — Жалба за отмяна — Лично засягане — Допустимост — Понятие за държавна помощ — Предимство — Критерий за частния кредитор — Отговорност на държавата — Задължение за мотивиране)

(2019/C 82/38)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: AlzChem AG (Тростберг, Германия) (представители: първоначално P. Alexiadis, solicitor, A. Borsos и I. Georgiopoulos, avocats, впоследствие P. Alexiadis, A. Borsos, E. Kazili, P. Oravec и K. Csach, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: G. Conte и L. Armati)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Словацка република (представител: B. Ricziová) и Fortischem a.s. (Новаци, Словакия) (представители: C. Arhold, P. Hodál и M. Staroň, avocats)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на член 2 от Решение (ЕС) 2015/1826 на Комисията от 15 октомври 2014 година относно държавната помощ SA.33797 — (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP), предоставена от Словакия на NCHZ (ОВ L 269, 2015 г., стр. 71)

Диспозитив

- 1) *Отменя член 2 от Решение (ЕС) 2015/1826 на Комисията от 15 октомври 2014 година относно държавната помощ SA.33797 — (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP), предоставена от Словакия на NCHZ.*
- 2) *Осъжда Европейската комисия да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на AlzChem AG.*
- 3) *Словашката република и Fortischem a.s. понасят направените от тях съдебни разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 302, 14.9.2015 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Iran Insurance/Съвет

(Дело T-558/15) ⁽¹⁾

(Извъндоговорна отговорност — Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, взети срещу Иран — Запраздяване на средства — Включване и запазване на името на ищеца в списъците на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки — Имуществени вреди — Неимуществена вреда)

(2019/C 82/39)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Iran Insurance Company (Техеран, Иран) (представител: D. Luff, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: B. Driessen и M. Bishop)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: F. Ronkes Agerbeek и R. Tricot)

Предмет

Искане на основание член 268 ДФЕС за обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, които ищецът твърди, че е претърпял в резултат на приемането на Решение № 2010/644/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2010 година за изменение на Решение № 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 281, 2010 г., стр. 81), на Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2007 (ОВ L 281, 2010 г., стр. 1), на Решение № 2011/783/ОВППС на Съвета от 1 декември 2011 година за изменение на Решение № 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 319, 2011 г., стр. 71), на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1245/2011 на Съвета от 1 декември 2011 г. година за прилагане на Регламент № 961/2010 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 319, 2011 г., стр. 11), и на Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент № 961/2010 (ОВ L 88, 2012 г., стр. 1), с които името на ищеца е включено и запазено в списъците на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки

Диспозитив

- 1) *Отхвърля иска.*

- 2) *Iran Insurance Company* понася освен направените от него съдебни разноски и разноските, направени от Съвета на Европейския съюз.
- 3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 27, 25.1.2016 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — *Post Bank Iran*/Съвет

(Дело T-559/15) ⁽¹⁾

**(Извъндоговорна отговорност — Обща външна политика и политика на сигурност —
Ограничителни мерки, взети срещу Иран — Запраздяване на средства — Включване и оставяне
на ищеца в списъците на лицата и образуванията, за които се прилагат ограничителни мерки —
Неилуществена вреда)**

(2019/С 82/40)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: *Post Bank Iran* (Техеран, Иран) (представител: D. Luff, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: B. Driessen и M. Bishop)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: F. Ronkes Agerbeek и R. Tricot)

Предмет

Искане на основание член 268 ДФЕС за обезщетение за вредите, които ищецът твърди, че е претърпял в резултат на приемането на Решение 2010/644/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2010 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 281, 2010 г., стр. 81), на Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2007 (ОВ L 281, 2010 г., стр. 1), на Решение 2011/783/ОВППС на Съвета от 1 декември 2011 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 319, 2011 г., стр. 71), на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1245/2011 на Съвета от 1 декември 2011 година за прилагане на Регламент № 961/2010 (ОВ L 319, 2011 г., стр. 11) и на Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент № 961/2010 (ОВ L 88, 2012 г., стр. 1), с които ищецът е включен и оставен в списъците на лицата и образуванията, за които се прилагат ограничителни мерки

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) *Post Bank Iran* понася направените от нея съдебни разноски и тези на Съвета на Европейския съюз.
- 3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 27, 25.1.2016 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Transavia Airlines/Комисия(Дело T-591/15) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Договор за летищни и маркетингови услуги — Споразумение, сключено от Търговско-промишлената камара на По-Беарн с Transavia — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда възстановяването ѝ — Понятие за държавна помощ — Отговорност на държавата — Търговско-промишлената камара — Предимство — Критерий за частния инвеститор — Възстановяване — Член 41 от Хартата на основните права — Право на достъп до преписката — Право на изслушване)

(2019/C 82/41)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Transavia Airlines CV (Шипхол, Нидерландия) (представители: R. Elkerbout и M. Baneke, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Flynn и S. Noë)

Предмет

Искане по член 263 ДФЕС за частична отмяна на Решение (ЕС) 2015/1227 на Комисията от 23 юли 2014 година относно държавна помощ SA.22614 (C 53/07), приведена в действие от Франция в полза на Търговско-промишлената камара на Pau-Béarn, Ryanair, Airport Marketing Services и Transavia (ОВ L 201, 2015 г., стр. 109)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Transavia Airlines CV понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ C 398, 30.11.2015 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Scandlines Danmark и Scandlines Deutschland/Комисия(Дело T-630/15) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Публично финансиране на постоянната железопътно-автомобилна връзка в пролива Фемарн-Белт — Индивидуални помощи — Решение да не се повдигат възражения — Решение, с което се установява липса на държавна помощ и помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Понятие за държавна помощ — Нарушаване на конкуренцията и засягане на търговията между държавите членки — Условия за съвместимост — Помощ, предназначена да насърчи изпълнението на важен проект от общоевропейски интерес — Необходимост от помощта — Стипулиращ ефект — Пропорционалност на помощта — Сериозни затруднения, обосноваващи започване на официална процедура по разследване — Задължение за потвърждение — Съобщение за държавни помощи, предназначени да насърчат изпълнението на важен проект от общоевропейски интерес)

(2019/C 82/42)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Scandlines Danmark ApS (Копенхаген, Дания) и Scandlines Deutschland GmbH (Хамбург, Германия) (представители: първоначално L. Sandberg-Mørch и M.-E. Vitali, впоследствие L. Sandberg-Mørch, avocats)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: L. Armati, L. Flynn и S. Noë)

Встъпили страни в подкрепа на жалбоподателите: Naturschutzbund Deutschland (NABU) eV (Штутгарт, Германия) (представител: T. Hohmuth, avocat) и Föreningen Svensk Sjöfart (Гьотеборг, Швеция) (представители: L. Sandberg-Mørch и J. Buendía Sierra, avocats)

Встъпила страна в подкрепа на отъветника: Кралство Дания (представители: първоначално C. Thorning, впоследствие J. Nyman-Lindegren, подпомагани от R. Holdgaard, avocat)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решение на Комисията C(2015) 5023 окончателен от 23 юли 2015 г. относно държавна помощ SA.39078 (2014/N) (Дания) за финансиране на проекта за постоянна връзка в пролива Фемарн-Белт (ОВ С 325, 2015 г., стр. 5).

Диспозитив

- 1) Отменя решение на Комисията C(2015) 5023 окончателен от 23 юли 2015 г. относно държавна помощ SA.39078 (2014/N) (Дания) за финансиране на проекта за постоянна връзка в пролива Фемарн-Белт (ОВ С 325, 2015 г., стр. 5) в частта, в която Комисията не повдига възражение срещу помощта от Кралство Дания за Femern A/S за планиране, изграждане и експлоатиране на постоянна връзка в пролива Фемарн-Белт.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Комисията понася, наред с направените от нея съдебни разноси, и съдебните разноси, направени от Scandlines Danmark ApS и Scandlines Deutschland GmbH.
- 4) Кралство Дания, Föreningen Svensk Sjöfart и Naturschutzbund Deutschland (NABU) eV понасят направените от тях съдебни разноси.

⁽¹⁾ ОВ С 59, 15.2.2016 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Stena Line Scandinavia/Комисия

(Дело T-631/15) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Публично финансиране на постоянната железопътно-автомобилна връзка в пролива Фемарн-Белт — Индивидуални помощи — Решение да не се повдигат възражения — Решение, с което се установява, че не е налице държавна помощ и помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Понятие за държавна помощ — Нарушаване на конкуренцията и засягане на търговията между държавите членки — Условия за съвместимост — Помощ, предназначена да насърчи изпълнението на важен проект от общоевропейски интерес — Необходимост от помощта — Стимулиращ ефект — Пропорционалност на помощта — Сериозни затруднения, обосноваващи започване на официална процедура по разследване — Задължение за мотивиране — Съобщение за държавни помощи, предназначени да насърчат изпълнението на важен проект от общоевропейски интерес)

(2019/C 82/43)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Stena Line Scandinavia AB (Гьотеборг, Швеция) (представители: P. Alexiadis, solicitor, и L. Sandberg-Mørch, avocat)

Отговорник: Европейска комисия (представители: L. Armati; L. Flynn и S. Noë)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Föreningen Svensk Sjöfart (Гьотеборг) (представители: L. Sandberg-Mørch и J. Buendía Sierra, avocats)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Кралство Дания (представители: първоначално C. Thorning, впоследствие J. Nyman-Lindegren, подпомагани от R. Holdgaard, avocat)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решение на Комисията C(2015) 5023 окончателен от 23 юли 2015 г. относно държавна помощ SA.39078 (2014/N) (Дания) за финансиране на проекта за постоянна връзка в пролива Фемарн-Белт (ОВ С 325, 2015 г., стр. 5).

Диспозитив

- 1) Отменя решение на Комисията C(2015) 5023 окончателен от 23 юли 2015 г. относно държавна помощ SA.39078 (2014/N) (Дания) за финансиране на проекта за постоянна връзка в пролива Фемарн-Белт (ОВ С 325, 2015 г., стр. 5) в частта, в която Комисията не повдига възражения срещу помощта от Кралство Дания за Femern A/S за планиране, изграждане и експлоатиране на постоянна връзка в пролива Фемарн-Белт.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Комисията понася, наред с направените от нея съдебни разноски, и съдебните разноски, направени от Stena Line Scandinavia AB.
- 4) Кралство Дания и Föreningen Svensk Sjöfart понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 59, 15.2.2016 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Ryanair и Airport Marketing Services/Комисия (Дело T-53/16) (¹)

(Държавни помощи — Споразумения, сключени от Търговско-промишлената камара на Нил-Юзес-Льо Виган с Ryanair и дъщерното му дружество Airport Marketing Services — Летищни услуги — Маркетингови услуги — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда възстановяването ѝ — Понятие за държавна помощ — Отговорност на държавата — Търговско-промишлената камара — Предимство — Критерий за частния инвеститор — Възстановяване — Член 41 от Хартата на основните права — Право на достъп до преписката — Право на изслушване)

(2019/C 82/44)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Ryanair DAC, по-рано Ryanair Ltd (Дъблин, Ирландия), Airport Marketing Services Ltd (Дъблин) (представители: G. Berrisch, E. Vahida, I.-G. Metaxas-Maranghidis, адвокати, и B. Byrne, solicitor)

Отговорник: Европейска комисия (представители: L. Flynn и S. Noë)

Встъпила страна в подкрепа на ответниците: Съвет на Европейския съюз (представители: S. Boelaert, С. Петрова и J. Kneale)

Предмет

Искане по член 263 ДФЕС за частична отмяна на Решение (ЕС) 2016/633 на Комисията от 23 юли 2014 година относно държавна помощ SA.33961 (2012/C) (ex 2012/NN), приведена в действие от Франция в полза на Търговско-промишлената камара на Nîmes-Uzès-Le Vigan, Veolia Transport Aéroport de Nîmes, Ryanair Limited и Airport Marketing Services Limited (ОВ L 113, 2016 г., стр. 32)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Ryanair DAC и Airport Marketing Services Ltd понасят направените от тях съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.
- 3) Съветът на Европейския съюз понася направените от него съдебни разноски.

(¹) ОВ C 145, 25.4.2016 г.

**Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Ryanair и Airport Marketing Services /Комисия
(Дело T-77/16) (¹)**

(Държавни помощи — Споразумения, сключени с авиокомпания Ryanair и с нейното дъщерно дружество Airport Marketing Services — Летищни услуги — Маркетингови услуги — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда възстановяването ѝ — Понятие за държавна помощ — Предимство — Критерий за частния инвеститор — Възстановяване — Избирателност)

(2019/C 82/45)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Ryanair DAC, по-рано Ryanair Ltd (Дъблин, Ирландия), Airport Marketing Services Ltd (Дъблин) (представители: G. Berrisch, E. Vahida, I.-G. Metaxas-Maranghidis, avocats, и B. Byrne, solicitor)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Armati, L. Flynn и S. Noë)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Република Латвия (представители: първоначално D. Pelše, J. Treijs-Gigulis и I. Kalniņš, впоследствие I. Kusina) и Съвет на Европейския съюз (представители: S. Voelaert и С. Петрова)

Предмет

Искане на основание на член 263 ДФЕС за частична отмяна на Решение (ЕС) 2016/152 на Комисията от 1 октомври 2014 година относно държавна помощ SA 27339 (12/C) (ex 11/NN), приведена в действие от Германия в полза на летище Цвайбрюкен и въздушните превозвачи, които ползват това летище (ОВ L 34, 2016 г., стр. 68)

Диспозитив

- 1) Отменя член 1, параграф 2 от Решение (ЕС) 2016/152 на Комисията от 1 октомври 2014 година относно държавна помощ SA 27339 (12/C) (ex 11/NN), приведена в действие от Германия в полза на летище Цвайбрюкен и въздушните превозвачи, които ползват това летище, както и членове 3, 4 и 5 от това решение, доколкото се отнасят до Ryanair DAC и Airport Marketing Services Ltd.

- 2) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски, както и направените от Ryanair и Airport Marketing Services.
- 3) Съветът на Европейския съюз понася направените от него съдебни разноски.
- 4) Република Латвия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 165, 10.5.2016 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Ryanair и Airport Marketing Services/Комисия
(Дело T-165/16) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Споразумения, сключени с авиокомпания Ryanair и нейното дъщерно дружество Airport Marketing Services — Летищно обслужване — Маркетингови услуги — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда нейното възстановяване — Понятие за държавна помощ — Предимство — Критерий за частния инвеститор — Възстановяване — Член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Достъп до преписката — Право на изслушване)

(2019/C 82/46)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Ryanair DAC, по-рано Ryanair Ltd (Дъблин, Ирландия), Airport Marketing Services Ltd (Дъблин) (представители: G. Berrisch, E. Vahida, I.-G. Metaxas-Maranghidis, avocats, и B. Byrne, solicitor)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Flynn, L. Armati и S. Noë)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Съвет на Европейския съюз (представители: S. Boelaert и С. Петрова)

Предмет

Искане на основание на член 263 ДФЕС за частична отмяна на Решение (ЕС) 2016/287 на Комисията от 15 октомври 2014 година относно държавна помощ SA.26500 (2012/C) (ex 2011/NN, ex CP 227/2008), предоставена от Германия в полза на Flughafen Altenburg-Nobitz и Ryanair Ltd (ОВ L 59, 2016 г., стр. 22)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Ryanair DAC и Airport Marketing Services Ltd да заплатят направените от тях съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Европейската комисия.
- 3) Съветът на Европейския съюз поема направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 222, 20.6.2016 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Fruits de Ponent/Комисия(Дело T-290/16) ⁽¹⁾

(Извъндоговорна отговорност — Земеделие — Пазари на праскови и нектарини — Слушения, настъпили през производствената кампания за 2014 г. — Руско ембарго — Временни извънредни мерки за подпомагане на производителите — Делегиран регламент (ЕС) № 913/2014 и 923/2014 — Правни норми, предоставящи права на частноправните субекти — Задължение за полагане на грижа и принцип на добра администрация — Достатъчно съществено нарушение — Причинно-следствена връзка)

(2019/C 82/47)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Fruits de Ponent, SCCL (Alcarràs, Испания) (представители: M. Roca Junyent, J. Mier Albert, R. Vallina Hoset и A. Sellés Marco, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално I. Galindo Martín и K. Skelly, впоследствие I. Galindo Martín)

Предмет

Искане на основание член 268 ДФЕС за присъждане на обезщетение за вредите, които три члена на ищеца твърдят, че са претърпели поради действия и бездействия на Комисията в контекста на приемането на Делегиран регламент (ЕС) № 913/2014 на Комисията от 21 август 2014 година за определяне на временни извънредни мерки за подпомагане на производителите на праскови и нектарини (ОВ L 248, 2014 г., стр. 1), и на Делегиран регламент (ЕС) № 932/2014 на Комисията от 29 август 2014 година за определяне на временни извънредни мерки за подпомагане на производителите на някои плодове и зеленчуци и за изменение на Делегиран регламент (ЕС) № 913/2014 (ОВ L 259, 2014 г., стр. 2)

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Осъжда Fruits de Ponent, SCCL да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 270, 25.7.2016 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Ville de Paris, Ville de Bruxelles и Ayuntamiento de Madrid/Комисия(Съединени дела T-339/16, T-352/16 и T-391/16) ⁽¹⁾

(Околна среда — Регламент (ЕС) 2016/646 — Запърсаящи емисии от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 6) — Определяне на непревишавани стойности (NTE) за емисиите на азотни оксиди при изпитвания в реални условия на движение (RDE) — Жалба за отмяна — Правотоция на общински орган в областта на опазването на околната среда да ограничи движението на някои превозни средства — Пряко засягане — Допустимост — Липса на компетентност на Комисията — Спазване на правните норми от по-висок ранг — Ограничаване на действието на отмяната във времето — Извъндоговорна отговорност — Поправяне на твърдяна вреда, изразена в уронване на илиджа и на доброто иле)

(2019/C 82/48)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател по дело T-339/16: Ville de Paris (Франция) (представител: J. Assous, адвокат)

Жалбоподател по дело T-352/16: Ville de Bruxelles (Белгия) (представители: M. Uyttendaele и S. Kaiserguber, адвокати)

Жалбоподател по дело T-391/16: Ayuntamiento de Madrid (Испания) (представител: F. Zunzunegui Pastor, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. C. Becker, E. Sanfrutos Cano и J.-F. Brakeland)

Предмет

От една страна, искания на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Регламент (ЕС) 2016/646 на Комисията от 20 април 2016 година за изменение на Регламент (ЕО) № 692/2008 по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 6) (ОВ L 109, 2016 г., стр. 1), и от друга страна, искане на основание член 268 ДФЕС за поправяне на вреда, която град Париж твърди, че е претърпял вследствие на приемането на същия регламент

Диспозитив

- 1) Отменя точка 2 от приложение II към Регламент (ЕС) 2016/646 на Комисията от 20 април 2016 година за изменение на Регламент (ЕО) № 692/2008 по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 6), доколкото определя, в точки 2.1.1 и 2.1.2 от приложение IIIA към Регламент № 692/2008 на Комисията от 18 юли 2008 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 715/2007, стойността на окончателния коефициент на съответствие CFpollutant и на временния коефициент на съответствие CFpollutant за масата на азотните оксиди.
- 2) Отхвърля жалбите в останалата им част
- 3) Запазва действието на отменената съгласно точка 1 от диспозитива разпоредба до приемането в разумен срок на нова правна уредба, заместваща тези разпоредби, като този срок не може да бъде по-дълъг от дванадесет месеца, считано от датата на влизане в сила на настоящото решение.
- 4) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски, както и половината от съдебните разноски, направени от ville de Paris, ville de Bruxelles и ayuntamiento de Madrid.

(¹) ОВ С 314, 29.8.2016 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Schubert и др./Комисия

(Дело T-530/16) (¹)

(Публична служба — Възнаграждение — Годишно адаптиране на възнагражденията и пенсиите на длъжностните лица и другите служители — Регламенти (ЕС) № 422/2014 и № 423/2014 — Адаптиране на възнагражденията и пенсиите за 2011 г. и 2012 г. — Задължение за мотивиране — Пропорционалност — Оправдани правни очаквания — Правила относно социалния диалог)

(2019/С 82/49)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Ludwig Schubert (Overijse, Белгия) и 6 други жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложение към решението (представители: C. Bernard-Glanz, N. Flandin и S. Rodrigues, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално J. Currall и G. Gattinara, впоследствие G. Gattinara и L. Radu Bouyon)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Европейски парламент (представители: Е. Танева и М. Ecker); и Съвет на Европейския съюз (представители: първоначално М. Bauer и М. Veiga, впоследствие М. Bauer и R. Meyer)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС, от една страна, за отмяната на решенията на Комисията да приложи към заплатите или пенсиите на жалбоподателите корекцията от 0 % за 2011 г., предвидена в Регламент (ЕС) № 422/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година за адаптиране, считано от 1 юли 2011 г., на възнагражденията и пенсиите на длъжностните лица и другите служители на Европейския съюз и на корекционните коефициенти, прилагани по отношение на тях (ОВ L 129, 2014 г., стр. 5), и корекцията от 0,8 % за 2012 г., предвидена в Регламент (ЕС) № 423/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година за адаптиране, считано от 1 юли 2012 г., на възнагражденията и пенсиите на длъжностните лица и другите служители на Европейския съюз и на корекционните коефициенти, прилагани по отношение на тях (ОВ L 129, 2014 г., стр. 12), и от друга страна, за поправянето на вредите, които жалбоподателите твърдят, че са претърпели поради тези решения.

Диспозитив

- 1) *Отхвърля жалбата.*
- 2) *Жалбоподателите понасят направените от тях съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.*
- 3) *Съветът на Европейския съюз и Европейският парламент понасят направените от тях съдебни разноски.*

(¹) ОВ С 96, 23.3.2015 г. (дело, първоначално регистрирано пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-4/15 и прехвърлено на Общия съд на Европейския съюз на 1.9.2016 г.)

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Carpenito и др./Съвет

(Съединени дела T-543/16 и T-544/16) (¹)

(Публична служба — Възнаграждение — Годишно адаптиране на възнагражденията и пенсиите на длъжностните лица и другите служители — Регламенти (ЕС) № 422/2014 и № 423/2014 — Адаптиране на възнагражденията и пенсиите за 2011 г. и 2012 г. — Задължение за мотивиране — Пропорционалност — Оправдани правни очаквания — Правила относно социалния диалог)

(2019/C 82/50)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател по дело T-543/16: Renzo Carpenito (Overijse, Белгия) (представител: M. Velardo, адвокат)

Жалбоподатели по дело T-544/16: Maria Kannellopoulou (Cranves-Sales, Франция), José Carlos Lechado García (Брюксел, Белгия), Bernd Loescher (Rhode-Saint-Genèse, Белгия), Евелина Миленова (Брюксел) (представител: M. Velardo, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съвет (представители: първоначално M. Bauer и M. Veiga, впоследствие M. Bauer и R. Meyer)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Европейски парламент (представители: M. Ecker и E. Танева)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС, от една страна, за отмяна на решенията на Съвета да приложи към заплатите или пенсиите на жалбоподателите корекцията от 0 % за 2011 г., предвидена в Регламент (ЕС) № 422/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година за адаптиране, считано от 1 юли 2011 г., на възнагражденията и пенсиите на длъжностните лица и другите служители на Европейския съюз и на корекционните коефициенти, прилагани по отношение на тях (ОВ L 129, 2014 г., стр. 5), и корекцията от 0,8 % за 2012 г., предвидена в Регламент (ЕС) № 423/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година за адаптиране, считано от 1 юли 2012 г., на възнагражденията и пенсиите на длъжностните лица и другите служители на Европейския съюз и на корекционните коефициенти, прилагани по отношение на тях (ОВ L 129, 2014 г., стр. 12), и от друга страна, за поправяне на вредите, които жалбоподателите твърдят, че са претърпели поради тези решения.

Диспозитив

- 1) *Отхвърля жалбите.*
- 2) *Жалбоподателите понасят направените от тях съдебни разноски, както и тези на Съвета на Европейския съюз.*
- 3) *Европейският парламент понася направените от него съдебни разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 146, 4.5.2015 г. (дело, първоначално регистрирано пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-31/15 и прехвърлено на Общия съд на Европейския съюз на 1.9.2016 г.)

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Wahlström/Frontex

(Дело T-591/16) ⁽¹⁾

(Публична служба — Срочно наети служители — Frontex — Неподновяване на договор, сключен за определен срок — Член 8 от УРДС — Задължение за полагане на грижа — Използване на отменен атестационен доклад — Явна грешка в преценката — Отговорност — Съдебни разноски — Справедливост — Член 135, параграф 1 от Процедурния правилник)

(2019/C 82/51)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Kari Wahlström (Еспоо, Финландия) (представител: S. Pappas, avocat)

Ответник: Европейска агенция за гранична и брегова охрана (представители: H. Caniard и S. Drew, подпомагани от B. Wägenbaur, avocat)

Предмет

Искане по член 270 ДФЕС, от една страна, за отмяна на решението от 26 юни 2015 г. договорът на жалбоподателя като срочно нает служител във Frontex да не бъде подновен, и от друга страна, за поправяне на вредите, които жалбоподателят твърди, че е претърпял поради последвалата загуба на заплата и загубата на съответните пенсионни права

Диспозитив

- 1) *Отхвърля жалбата.*
- 2) *Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 251, 11.7.2016 г. (дело, първоначално регистрирано пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-21/16 и прехвърлено на Общия съд на Европейския съюз на 1.9.2016 г.).

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Haeberlen/ENISA(Дело T-632/16) ⁽¹⁾

(Публична служба — Възнаграждение — Годишно адаптиране на възнагражденията и пенсиите на длъжностните лица — Регламенти (ЕС) № 422/2014 и № 423/2014 — Адаптиране на възнагражденията и пенсиите за 2011 и 2012 година — Задължение за мотивиране — Пропорционалност — Оправдани правни очаквания — Правила относно социалния диалог)

(2019/C 82/52)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Thomas Haeberlen (Swisttal, Германия) (представители: първоначално L. Levi и A. Tumen, впоследствие L. Levi и накрая L. Levi и C. Bernard-Glanz, avocats)

Ответник: Агенция на Европейския съюз за мрежова и информационна сигурност (представители: A. Ryan, подпомаган от D. Waelbroeck и A. Duron, avocats)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Европейски парламент (представители: E. Танева и M. Ecker) и Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bauer и R. Meyer)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС, от една страна, за отмяна на решението на ENISA от 21 октомври 2015 г., с което на жалбоподателя е разпоредено да изплати сумата от 3 133,19 EUR, вследствие на прилагането към неговото възнаграждение на адаптиране в размер на 0 % за 2011 г., предвидено от Регламент (ЕС) № 422/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година за адаптиране, считано от 1 юли 2011 г., на възнагражденията и пенсиите на длъжностните лица и другите служители на Европейския съюз и на корекционните коефициенти, прилагани по отношение на тях (ОВ L 129, 2014 г., стр. 5; поправка, ОВ L 140, 2014 г., стр. 178) и на адаптиране в размер на 0,8 % за 2012 г., предвидено от Регламент (ЕС) № 423/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година за адаптиране, считано от 1 юли 2012 г., на възнагражденията и пенсиите на длъжностните лица и другите служители на Европейския съюз и на корекционните коефициенти, прилагани по отношение на тях (ОВ L 129, 2014 г., стр. 12), и, от друга страна — за заплащане на обезщетение за неимуществените вреди, които жалбоподателят твърди, че е претърпял вследствие на това решение

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Г-н Thomas Haeberlen понася направените от него съдебни разноски, както и тези, направени от Агенцията на Европейския съюз за мрежова и информационна сигурност (ENISA).
- 3) Съветът на Европейския съюз и Европейският парламент понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 410, 7.11.2016 г.

**Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — C=Holdings/EUIPO —
Trademarkers (C=commodore)**

(Дело T-672/16) ⁽¹⁾

*(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Посочваща Европейския съюз
международна регистрация — Фигуративна марка „C=commodore“ — Искане за обявяване на
международната регистрация за недействителна — Член 158, параграф 2 от Регламент (ЕО)
№ 207/2009 (понастоящем член 198, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Член 51,
параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 58, параграф 1, буква а) от
Регламент 2017/1001) — Липса на реално използване, що се отнася до някои от стоките и
услугите, обхванати от международната регистрация — Съществуване на основателни причини
за неизползването)*

(2019/C 82/53)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: C=Holdings BV (Олдензал, Нидерландия) (представители: първоначално P. Maeyaert и K. Neefs, впоследствие P. Maeyaert и J. Muyldermans, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Gája)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Trademarkers NV (Антверпен, Белгия)

Предмет

Жалба срещу решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 13 юли 2016 г. (преписка R 2585/2015-4), постановено в производство по отмяна между Trademarkers и C=Holdings

Диспозитив

- 1) Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 13 юли 2016 г. (преписка R 2585/2015-4), постановено в производство по отмяна между Trademarkers NV и C=Holdings BV, в частта, в която апелативният състав е отхвърлил жалбата на C=Holdings, що се отнася до съществуването на основателни причини за неизползването на притежаваната от последното международна регистрация.
- 2) Осъжда EUIPO да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 410, 7.11.2016 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Pipiliagkas/Комисия

(Дело T-689/16) ⁽¹⁾

*(Публична служба — Длъжностни лица — Назначаване — Решение с обратно действие —
Член 22а от Правилника — Некомпетентен орган — Отговорност — Обезщетение за
и публични и непублични вреди)*

(2019/C 82/54)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Nikolaos Pipiliagkas (Брюксел, Белгия) (представители: първоначално J.-N. Louis и N. de Montigny, впоследствие J.-N. Louis, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално C. Berardis-Kayser и G. Gattinara, впоследствие G. Gattinara и L. Radu Bouyon)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС, от една страна, за отмяна на решението от 22 декември 2015 г. на началника на отдел „Управление на кариерата и работата“ в генерална дирекция „Човешки ресурси и сигурност“ на Комисията, с което жалбоподателят е преназначен със задна дата, и от друга, за обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, които той твърди, че е претърпял

Диспозитив

- 1) *Отменя решението от 22 декември 2015 г. на началника на отдел „Управление на кариерата и работата“ в генерална дирекция „Човешки ресурси и сигурност“ на Европейската комисия, с което г-н Nikolaos Pipiliagkas е преназначен, считано от 1 януари 2013 г.*
- 2) *Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.*
- 3) *Комисията понася направените от нея съдебни разноски и половината от разностите на г-н Pipiliagkas.*
- 4) *Г-н Pipiliagkas понася половината от направените от него съдебни разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 441, 28.11.2016 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — СХ/Комисия

(Дело T-743/16) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Дисциплинарно наказание — Освобождаване от длъжност — Право на защита — Задължение за полагане на грижа — Член 22, параграф 1 от приложение IX към Правилника за длъжностните лица — Членове 41 и 52 от Хартата на основните права — Отговорност — Действителна вреда — Причинно-следствена връзка)

(2019/C 82/55)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: СХ (представител: É. Voigelot, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: . Simonetti и С. Ehrbar)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС, от една страна, за отмяна на решението от 16 октомври 2013 г., в което Комисията приема, че жалбоподателят има вина за две тежки нарушения и поради това му налага наказание освобождаване от длъжност без намаляване на пенсионните му права и от друга страна, поправяне на вредите, които жалбоподателят твърди, че е претърпял в резултат на това решение

Диспозитив

- 1) *Отменя решение от 16 октомври 2013 г., с което Европейската комисия налага на СХ наказанието освобождаване от длъжност без намаляване pro tempore на пенсионните му права.*

- 2) Отхвърля жалбата в останалата част.
- 3) Всяка страна понася собствените си съдебни разноски.

(¹) ОВ С 85, 22.3.2014 г. (дело, първоначално заведено пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-5/14 и прехвърлено на Общия съд на Европейския съюз на 1.9.2016 г.).

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Monolith Frost/EUIPO — Dovgan (PLOMBIR)

(Дело T-830/16) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „PLOMBIR“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Проверка на фактите — Член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 95, параграф 1 от Регламент 2017/1001) — Доказателства, представени за първи път пред Общия съд)

(2019/С 82/56)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Monolith Frost GmbH (Леополдсхое, Германия) (представители: E. Liebich и S. Labesius, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: A. Söder, D. Walicka и M. Fischer)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Dovgan GmbH (Хамбург, Германия) (представители: J.-C. Plate и R. Kaase, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 22 септември 2016 г. (преписка R 1812/2015-4), постановено в производство по обявяване на недействителност между Monolith Frost и Dovgan

Диспозитив

- 1) Отменя решение на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 22 септември 2016 г. (преписка R 1812/2015 4).
- 2) EUIPO понася наред със собствените си съдебни разноски и разноските, направени от Monolith Frost GmbH, включително и необходимите разходи, направени от Monolith Frost за целите на производството пред апелативния състав на EUIPO.
- 3) Dovgan GmbH понася собствените си съдебни разноски.

(¹) ОВ С 22, 23.1.2017 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Азаров/Съвет(Дело T-247/17) ⁽¹⁾

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, приети с оглед на положението в Украйна — Запраздяване на средства — Списък на лицата, образуванията и органите, спрямо които се прилага запраздяването на финансови средства и икономически ресурси — Запазване на името на жалбоподателя в този списък — Право на собственост — Право на упражняване на стопанска дейност — Явна грешка в преценката)

(2019/C 82/57)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Микола Янович Азаров (Киев, Украйна) (представители: G. Lansky и A. Egger, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: J.-P. Nix и F. Naert)

Предмет

Искане на основание на член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ОВППС) 2017/381 на Съвета от 3 март 2017 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 58, 2017 г., стр. 34) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/374 на Съвета от 3 март 2017 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 58, 2017 г., стр. 1), доколкото с тях името на жалбоподателя е запазено в списък на лицата, образуванията и органите, спрямо които се прилагат тези ограничителни мерки.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Микола Янович Азаров да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 195, 19.6.2017 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Monster Energy/EUIPO — Bösel (MONSTER DIP)(Дело T-274/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз „MONSTER DIP“ — По-ранни словна и фигуративна марка на Европейския съюз и нерегистриран знак, използван в процеса на търговия, всички съдържащи словния елемент „monster“ — Относителни основания за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Липса на риск от изплапно свързване — Член 8, параграф 4 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 4 от Регламент 2017/1001) — Липса на риск от размиване на по-ранната марка, ползваща се с известност — Член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент 2017/1001)

(2019/C 82/58)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Monster Energy Company (Корона, Калифорния, Съединени щати) (представител: P. Brownlow, solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Gája)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Marco Bösel (Бад Фалингбостел, Германия)

Предмет

Жалба срещу решение на втори апелативен състав на EUIPO от 13 декември 2016 г. (преписка R 1062/2016 2), постановено в производство по възражение между Monster Energy Company и Marco Bösel

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Monster Energy Company да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ C 221, 10.7.2017 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — De Loecker/ЕСВД

(Дело T-537/17) (¹)

(Публична служба — ЕСВД — Срочно наети служители — Психически тормоз — Искане за съдействие — Отхвърляне на искането — Право на изслушване — Отговорност)

(2019/C 82/59)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Stéphane De Loecker (Брюксел, Белгия) (представители: първоначално J.-N. Louis и N. de Montigny, впоследствие J.-N. Louis, адвокати)

Ответник: Европейска служба за външна дейност (представители: S. Marquardt и R. Spac)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС, от една страна, за отмяна на решението от 10 октомври 2016 г., с което ЕСВД е отхвърлила искането за съдействие, отправено от жалбоподателя на основание членове 12а и 24 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, и от друга страна, за присъждане на обезщетение за вредите, които жалбоподателят твърди, че е претърпял

Диспозитив

- 1) Отменя решението от 10 октомври 2016 г., с което Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) е отхвърлила искането за съдействие, отправено от г-н Stéphane De Loecker на основание членове 12а и 24 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Осъжда ЕСВД да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ C 347, 16.10.2017 г.

Решение на Общия съд от 12 декември 2018 г. — Франция/Комисия(Дело T-609/17) ⁽¹⁾

(ЕФГЗ — Разходи, изключени от финансиране — Разходи, направени от Франция — Възстановявания при износ в сектора на птичето месо — Фиксирани финансови корекции — Регламенти (ЕО) № 1290/2005 и (ЕС) № 1306/2013 — Здрава стока, в добро състояние и подходящо пазарно качество — Проверки — Пропорционалност)

(2019/С 82/60)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Френска република (представители: F. Alabrune, D. Colas, B. Fodda и E. de Moustier)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Lewis и D. Bianchi)

Предмет

Жалба, подадена на основание член 263 ДФЕС, с искане за частична отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1144 на Комисията от 26 юни 2017 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 165, 2017 г., стр. 37) в частта, в която се изключват някои плащания, направени от Френската република в рамките на ЕФГЗ за сумата от 120 901 216,61 EUR.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Френската република да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 382, 13.11.2017 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — UP/Комисия(Дело T-706/17) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Тежко заболяване — Молба за непълно работно време по медицински причини — Отхвърляне на молбата — Принцип на забрана на дискриминацията, основана на увреждане — Право на изслушване — Принцип на добра администрация — Задължение за полагане на грижа — Отговорност)

(2019/С 82/61)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: UP (представител: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: T. Bohr и B. Mongin)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС, от една страна, за отмяна на решението на Комисията от 26 април 2017 г. за отказ да удовлетвори молбата на жалбоподателя за непълно работно време по медицински причини, и от друга страна, за поправяне на имуществените и неимуществените вреди, които жалбоподателят твърди, че е претърпял

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) UP понася направените от него съдебни разноски, както и направените от Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 5, 8.1.2018 г.

Решение на Общия съд от 12 декември 2018 г. — Bischoff/EUIPO — Miroglio Fashion (CARACTÈRE)

(Дело T-743/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз CARACTÈRE — Абсолютни основания за отказ — Липса на описателен характер — Отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [впоследствие член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001])

(2019/С 82/62)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Bischoff GmbH (Мугенщурм, Германия) (представител: D. Régnier, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: S. Pétrequin и A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Miroglio Fashion Srl (Алба, Италия) (представител: O. Vannier, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 20 юли 2017 г. (преписка R 328/2016-1) във връзка с производство по обявяване на недействителност между Bischoff и Miroglio Fashion

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Bischoff GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 13, 15.1.2018 г.

Решение на Общия съд от 12 декември 2018 г. — Vitromed/EUIPO — Vitromed Healthcare (VITROMED Germany)

(Дело T-821/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „VITROMED Germany“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „Vitromed“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001])

(2019/С 82/63)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Vitromed GmbH (Йена, Германия) (представители: M. Linß, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: A. Graul, D. Walicka и M. Fischer)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Vitromed Healthcare (Джайпур, Индия) (представител: J. Schmidt, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 26 септември 2017 г. (преписка R 2402/2016-2) относно производство по възражение между Vitromed Healthcare и Vitromed

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Vitromed GmbH да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ C 52, 12.2.2018 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — CN/Парламент

(Дело T-76/18) (¹)

(Публична служба — Акредитирани парламентарни сътрудници — Член 24 от Правилника — Искане да съдействие — Член 12а от Правилника — Психически тормоз — Консултативен комитет по въпросите на торлоза на работното място и неговото предотвратяване, разглеждащ оплаквания на акредитирани парламентарни сътрудници срещу членове на Европейския парламент — Решение за отхвърляне на искането за съдействие — Право на изслушване — Принцип на състезателност — Отказ за съобщаване на становището на консултативния комитет и на протоколите от изслушване на свидетелите — Отказ на ответната институция да се съобрази с търка на Общия съд за събиране на доказателствата)

(2019/C 82/64)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: CN (представители: C. Bernard-Glanz и A. Tumen, адвокати)

Ответник: Парламент (представители: D. Boytha и E. Танева)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС, целящо, от една страна, отмяната на решението на Парламента от 20 март 2017 г., с което органът, оправомощен да сключва договори за наемане на работа на тази институция, е отхвърлил подаденото от жалбоподателя на 13 февруари 2013 г. искане за оказване на съдействие, и от друга страна, поправянето на вредата, която последният твърди, че е претърпял

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Европейския парламент от 20 март 2017 г., с което органът, оправомощен да сключва договори за наемане на работа на тази институция, е отхвърлил искането за оказване на съдействие, подадено от CN на 13 февруари 2013 г.
- 2) Осъжда Парламента да изплати на CN сумата от 8 500 EUR като обезщетение за претърпените нематериални вреди.

- 3) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 4) Осъжда Парламента да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 134, 16.4.2018 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — СН/Парламент

(Дело T-83/18) ⁽¹⁾

(Публична служба — Акредитирани парламентарни сътрудници — Член 24 от Правилника — Искане за съдействие — Член 12а от Правилника — Психически тормоз — Консултативен комитет по проблемите на тормоза и неговото предотвратяване на работното място, разглеждащ жалби на акредитирани парламентарни сътрудници срещу членове на Европейския парламент — Решение за отхвърляне на искането за съдействие — Право на изслушване — Принцип на състезателност — Отказ за предоставяне на становището на консултативния комитет и на протоколите от изслушването на свидетелите — Отказ на институцията ответник да изпълни разпоредено от Общия съд действие по събиране на доказателства)

(2019/С 82/65)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: СН (представители: C. Bernard-Glanz и A. Tumen, avocats)

Ответник: Европейски парламент (представители: D. Bouyha и E. Танева)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС, от една страна, за отмяна на решението на Парламента от 20 март 2017 г., с което органът, оправомощен да сключва договорите за назначаване от името на тази институция, отхвърля искането за съдействие, подадено от жалбоподателката на 22 декември 2011 г., и от друга страна, за обезщетение за вредите, които тя твърди, че е претърпяла

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Европейския парламент от 20 март 2017 г., с което органът, оправомощен да сключва договорите за назначаване от името на тази институция, отхвърля искането за съдействие, подадено от СН на 22 декември 2011 г.
- 2) Осъжда Парламента да заплати на СН сумата от 8 500 EUR като обезщетение за претърпените нематериални вреди.
- 3) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 4) Осъжда Парламента да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 134, 16.4.2018 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Multifit/EUIPO (fit+fun)

(Дело T-94/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз fit+fun — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/С 82/66)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Германия) (представители: N. Weber и L. Thiel, адвокати)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: M. Fischer, D. Walicka, M. Eberl и A. Sesma Merino)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 7 декември 2017 г. (преписка R 847/2017-1) относно регистрацията на словния знак fit+fun като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Multifit Tiernahrungs GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 134, 16.4.2018 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Multifit/EUIPO (MULTIFIT)

(Дело T-98/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз MULTIFIT — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 82/67)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Германия) (представители: N. Weber и L. Thiel, адвокати)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: A. Sesma Merino, D. Walicka, M. Fischer и M. Eberl)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 15 ноември 2017 г. (преписка R 846/2017-1) относно заявка за регистрация на словния знак MULTIFIT като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Multifit Tiernahrungs GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 134, 16.4.2018 г.

Решение на Общия съд от 13 декември 2018 г. — Knauf/EUIPO (upgrade your personality)

(Дело T-102/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „upgrade your personality“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Рекламен лозунг — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 82/68)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Martin Knauf (Берлин, Германия) (представител: H. Jaeger, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: R. Manea и A. Folliard-Monguiral)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 18 декември 2017 г. (преписка R 1011/2017-4) относно заявка за регистрация на словния знак „upgrade your personality“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) *Отхвърля жалбата.*
- 2) *Martin Knauf* понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

⁽¹⁾ ОВ C 134, 16.4.2018 г.

Жалба, подадена на 20 декември 2018 г. — Covestro Deutschland/Комисия

(Дело T-745/18)

(2019/C 82/69)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Covestro Deutschland AG (Леверкузен, Германия) (представители: M. Küper, J. Otter, C. Anger и M. Goldberg, Rechtsanwälte)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение на Комисията от 28 май 2018 година относно схема за помощ SA.34045 (2013/c) (ex 2012/NN), приведена в действие от Германия за потребители на базова електроенергия съгласно член 19 от StromNEV (наричано по-нататък „StromNEV“), (нотифицирано под номер C(2018) 3166), и по-специално квалифицирането като помощ на пълното освобождаване на потребителите на базова електроенергия от такси за мрежата през 2012 и 2013 г., констатацията, че е налице несъвместимост с вътрешния пазар и разпореждането получателите незабавно да възстановят получената помощ при прилагане на уредбата за минималния размер на таксата по член 19, параграф 2, второ изречение от StromNEV в редакцията от 3 септември 2010 г., както и
- да осъди Общия съд да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните основания..

1. Прекомерна продължителност на производството

- С първото основание се твърди, че продължителността на производството от 62 месеца превишавала повече от два пъти установената в член 9, параграф 6 от Регламента за държавните помощи ⁽¹⁾ продължителност.

2. Освобождаването от таксите за мрежата не представлявало държавна помощ по член 107, параграф 1 ДФЕ

- С второто основание се твърди, че не е налице никакво предимство, тъй като била налице насрещна престация — следвало да се вземе предвид стабилизиращото въздействие за мрежата, което оказват потребителите на базова електроенергия. Освен това освобождаването от таксите не било финансирано с държавни средства.

3. Съвместимост с вътрешния пазар (обоснованост, член 107, параграф 3 ДФЕС)

- С третото основание са посочва, че с пълното освобождаване от такси на потребителите на базова електроенергия съществено се засягал стопанският живот в Германия. По-специално предприятията от енергоемката промишленост следвало да могат да останат конкурентноспособни и следвало да се препятства делокализацията им в чужбина.

4. Незаконосъобразност на постановеното възстановяване

- С четвъртото основание се посочва, че било произволно възстановяването на минимална такса в размер на 20 % от публикуваните такси за мрежата на основание на действащата до 3 август 2011 г. редакция на член 19, параграф 2 от StromNEV и по този начин се нарушавала забраната за допускане на дискриминация.
- По-нататък се твърди, че спазването на принципите на причинно-следствената връзка на разходите и заплащането на справедливи и недискриминационни такси за мрежата можело да се гарантира единствено чрез установяване на техния размер по „методика на физическия път“.
- С разпореденото възстановяване на получените средства се нарушавала забраната за допускане на дискриминация и защото Комисията не взела предвид преходната разпоредба на член 32, параграф 3 от StromNEV.
- Накрая се посочва, че потребителите на базова електроенергия се различавали значително от атипичните мрежови потребители по смисъла на член 19, параграф 2, първо изречение от StromNEV. Материално необосновано било изискването и двете групи мрежови потребители да заплащат минимална такса в размер на 20 %, независимо от съществуващите различия.

(¹) Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (Текст от значение за ЕИП) (ОВ L 248, 24.9.2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 21 декември 2018 г. — Briois/Парламент

(Дело T-750/18)

(2019/C 82/70)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Steeve Briois (Енен-Бомон, Франция) (представител: F. Wagner, адвокат)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейския парламент от 24 октомври 2018 г. за приемане на доклада на комисията по правни въпроси A8-0349/2018, постановено по искането за снемане на имунитета на Steeve Briois (2018/2075 IMM),
- да осъди Европейския парламент да заплати всички разноски по производството.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първо — нарушение на член 8 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз (наричан по-нататък „Протоколът“), доколкото писмените изявления на г-н Briois, дали основание за наказателно преследване в държавата членка на произход, представлявали изразено от него мнение при изпълнението на парламентарните му задължения по смисъла на посочената разпоредба.

2. Второ — нарушение на член 9 от Протокола, доколкото приемайки решението за снемане на имунитета на г-н Briois, Парламентът нарушил както буквата, така и духа на тази разпоредба, поради което това решение било недействително.
3. Трето — нарушение на принципа на равно третиране и принципа на добра администрация.

На първо място жалбоподателят счита, че третирайки го различно от намиращи се в сходно положение депутати, Парламентът е нарушил спрямо него принципа на равно третиране и съответно и принципа на добра администрация, който предполага задължение за компетентната институция да провери внимателно и безпристрастно всички релевантни обстоятелства по случая.

На второ място жалбоподателят счита, че са налице множество улики, сочещи, че в неговия случай очевидно става дума за *fumus persecutionis*.

Жалба, подадена на 21 декември 2018 г. — ABLV Bank/ЕСП

(Дело T-758/18)

(2019/C 82/71)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ABLV Bank AS (Рига, Латвия) (представители: О. Behrends, М. Kirchner и L. Feddern, адвокати)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на ЕСП от 17 октомври 2018 г. относно ABLV Bank във връзка с отказа на ЕСП да преизчисли и да възстанови предварителната вноска на тази банка в Единния фонд за реструктуриране;
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага десет основания.

1. Първото основание е изведено от твърдението, че ЕСП не е дал достатъчно значение на естеството *pro rata temporis* на вноските във фонда.
2. Второто основание е изведено от това, че ЕСП не е взел предвид собственото си изрично твърдение, че вноските във фонда са възстановими *pro rata temporis*.
3. Третото основание е изведено от това, че ЕСП не е взел предвид изрично посоченото в член 12, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 на Комисията ⁽¹⁾, че се дължат само частични плащания, ако условията са изпълнени само през част от съответната година.
4. Четвърто основание е изведено от твърдението, че ЕСП погрешно се е позовал на член 70, параграф 4 от Регламент 806/2014 ⁽²⁾.
5. Петото основание е изведено от твърдението, че ЕСП е дал погрешно тълкуване на член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 на Комисията.
6. Шестото основание е изведено от твърдението, че ЕСП е нарушил принципа на правна сигурност и на оправдани правни очаквания.
7. Седмото основание е изведено от твърдението, че ЕСП е нарушил принципа на пропорционалност.

8. Осмото основание е изведено от твърдението, че ЕСП е нарушил принципа *nemo auditur*.
9. Деветото основание е изведено от това, че ЕСП не е взел предвид релевантността на своите предходни действия.
10. Десетото основание е изведено от това, че ЕСП е нарушил членове 16 и 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

- (¹) Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 година за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на реструктурирането (ОВ L 11, 2015 г., стр. 44).
- (²) Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 4 януари 2019 г. — Algebris (UK) и Anchorage Capital Group/ЕСП

(Дело Т-2/19)

(2019/С 82/72)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Algebris (UK) Ltd (Лондон, Обединеното кралство) и Anchorage Capital Group LLC (Ню Йорк, Ню Йорк, Съединени щати) (представители: T. Soames, lawyer, R. East, Solicitor, N. Chesaites, и D. Mackersie, Barristers)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на ЕСП, съгласно което член 20, параграф 11 от Регламент (ЕС) № 806/2014 (¹) не изисква извършването на последващи окончателни оценки на Banco Popular Español S.A.,
- да осъди ЕСП да плати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска/жалбата си ищците/жалбоподателите излагат четири основания.

1. Първото основание е, че решението на ЕСП, съгласно което член 20, параграф 11 от Регламент № 806/2014 не изисква извършването на последващи окончателни оценки на Banco Popular Español S.A. се основава на грешка при прилагане на правото в нарушение на член 20, параграф 11 и/или на член 20, параграф 12 от този регламент, съгласно който извършването на последваща окончателна оценка е необходимо, когато приемането на действия по реструктуриране се основава на временна оценка, която не изпълнява изискванията на член 20, параграфи 1 и 4—9) от Регламент № 806/2014.
2. Второто основание е, че в обжалваното решение ЕСП е допуснал явни грешки в преценката при прилагането на член 20, параграф 11 от Регламент № 806/2014, тъй като с приемането на това решение ЕСП е счел неправилно, че в конкретния случай не се изискват последващи окончателни оценки.
3. Третото основание е, че е налице грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката в нарушение на член 20, параграф 11 и 12 от Регламент № 806/2014, доколкото обжалваният акт съдържа решението на ЕСП да не увеличава с едно евро заплащаната от Banco Santander, S.A. насрещна престация.

4. Четвъртото основание е нарушение от страна на ЕСП на задължението му да мотивира обжалваното решение, в нарушение на член 296 ДФЕС.

(¹) Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 4 януари 2019 г. — Clatronic International/EUIPO (PROFI CARE)

(Дело T-5/19)

(2019/C 82/73)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Clatronic International GmbH (Кемпен, Германия) (представител: O. Löffel, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на фигуративния знак „PROFI CARE“ — Заявка за регистрация № 1 372 358

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 15 октомври 2018 г. по преписка R 504/2018-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 94, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Иск, предявен на/Жалба, подадена на 11 януари 2019 г. — Fastweb/Комисия

(Дело T-19/19)

(2019/C 82/74)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Fastweb SpA (Милано, Италия) (представители: M. Merola, L. Armati, A. Guarino и E. Cerchi, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания на ищеца/жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решение от 31 август 2018 г., с което Европейската комисия е разрешила концентрацията по Дело М.9041 — HUTCHISON/WIND TRE, по смисъла на член 6, параграф 1, буква б) и член 6, параграф 2 от Регламент № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 г. относно контрола върху концентрациите между предприятия,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага девет основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на членове 2 и 8 от Регламента: явна грешка в преценката и пропуски в разследването за това, че е приела навлизането на нов *Оператор на мобилна трежа* (ОММ) за достатъчно само по себе си за разрешаване на хоризонталните ефекти от концентрацията, без да разгледа факторите, които са довели до успеха на Н3G
 - В това отношение се изтъква наличие на явна грешка в преценката и пропуски в разследването на Комисията за това, че приела, че навлизането на нов ОММ за достатъчно само по себе си за разрешаване на хоризонталните ефекти от концентрацията, без да разгледа факторите, които са довели до успеха при навлизането на Н3G. Още по дело М.7758 Комисията, по-специално не положила усилия да провери дали новият ОММ разполага (както на пазара на дребно, така и на пазара на едро) на оперативни капацитети, икономически условия и стимули, които най-малкото да са равностойни на тези, с които се ползва Н3G, който в първите години осъществява дейност на пазар в пълна експанзия. Освен това, Комисията трябвало да вземе предвид въздействието, предизвикано върху конкурентната динамика, от асиметрията в цената за терминиране, с която се ползва Н3G и която го облагодетелства значително по отношение на други ОММ.
2. Второто основание е изведено от нарушение на членове 2 и 8 от Регламента и явна грешка при преценката на Пакета на ОММ.
 - В това отношение се изтъква явна грешка при преценката на пакета с ангажменти. По-специално, сравнението с предвидения радиочестотен обхват на Н3G преди сливането само по себе си поставя сериозни съмнения относно достатъчността на предвидения радиочестотен спектър. Освен това Комисията се е базирала на бъдещи несигурни събития като участието на новия ОММ в бъдещи обществени поръчки, без всъщност да отчита високите разходи, свързани с предстоящото подновяване и *refarming* на прехвърлените радиочестоти. Комисията приема прехвърлянето на неподходящ брой обекти, като се базира на несигурни споразумения с Tower Companies. На последно място, преходното споразумение, сключено с нотифициращите страни, чиято структура е базирана на капацитета, води до съществено намаление на стимула за инвестиции.
3. Третото основание е изведено от нарушение на членове 2 и 8 от Регламента и явна грешка при преценката и липса на разследване, доколкото анализът на концентрацията и на ангажиментите се основава на погрешната предпоставка, че цената е единственият важен конкурентен фактор на съответния пазар, като пренебрегва качеството и конвергенцията.
 - Жалбоподателят изтъква липсата на разследване, доколкото анализът на концентрацията и на ангажиментите се основава на погрешната предпоставка, че цената е единственият важен конкурентен фактор на съответния пазар. Комисията пренебрегнала факта, че качеството и покритието на мрежата имат съпоставимо значение и не е трябвало да се ограничи със статичен анализ на много малка извадка потребители, спадащи към категорията на слабо харещите. Тя също така е пренебрегнала перспективното значение на конвергенцията, която е решаваща за навлизания нов оператор, който се нуждае от допълнителни лостове в сравнение с утвърден оператор (каквото е бил Н3G). Изборът на купувач, който е в състояние да отговори на интегрираното търсене, би гарантирал по-добра ефикасност и устойчивост на ангажиментите във времето.
4. Четвъртото основание е изведено от нарушение на членове 2 и 8 от Регламента и липса на разследване, доколкото не е взет предвид фактът, че концентрацията е имала антиконкурентен предмет.

- В това отношение се изтъква, че Комисията, от една страна, е признала, че т.нар. „*market repair*“ представлява за страните основанието на концентрацията, а от друга страна — не е направила никакъв анализ във връзка с антиконкурентното съгласуване, преследвано от страните чрез концентрацията. Следователно новото решение е опорочено съществено от посочената липса на разследване.
5. Петото основание е изведено от нарушение на членове 2 и 8 от Регламента и явна грешка при преценката на способността на ангажиментите да отговорят на притесненията от координирани ефекти върху пазара на дребно и липса на разследване, включително по отношение на съвместимостта на договорите за роуминг/национална MOCN с член 101 ДФЕС.
- Жалбоподателят се оплаква от неправилна преценка на способността на ангажиментите да отговорят на притесненията от координирани ефекти върху пазара на дребно. За да може да действа наистина агресивно и да „разчупи“ равновесието на тайните споразумения, новият оператор действително трябва да може да действа независимо от другите ОММ. Въпреки това избраната формула за предоставяне на ресурси (споразумения за роуминг и национална основна мрежа на повече от един оператор (MOCN) създава тясна зависимост между новия ОММ и JV за продължителен период от време, както показват резултатите от последните обществени поръчки за възлагане на честоти в Италия, и в по-общ смисъл, търговските политики на всички ОММ. Освен това решението е опорочено поради липсата на разследване относно съвместимостта на договорите за роуминг/национална MOCN с член 101 ДФЕС.
6. Шестото основание е изведено от нарушение на членове 2 и 8 от Регламента и явна грешка при преценката на способността на ангажиментите да отговорят на конкурентните безпокойства на пазара за достъп на едро и генериране на повижавания в мобилни мрежи.
- В това отношение жалбоподателят изтъква, че Комисията е допуснала грешка при възстановката на съпоставителния сценарий и като е приела, че Iliad ще има стимул да предлага такива услуги въпреки липсата на мерки в този смисъл и опита на този оператор във Франция. Обратно, ангажиментите стимулират новия ОММ да действа агресивно и да придобие именно и единствено клиентелата на оператора на виртуална мобилна мрежа (ОВММ).
7. Седмото основание е изведено от нарушение на членове 2 и 8 от Регламента, грешка в преценката и нарушение на принципа на добра администрация.
- В това отношение се изтъква нарушение на член 8, параграф 2 от Регламента (грешка в преценката) и нарушение на принципа на добра администрация (липса на разследване) за това, че е приела Iliad за подходящ купувач, без да отчете рисковете за ефикасността на присъщите ангажименти за навлизането на един оператор с неговите характеристики и не е предвидила адекватни гаранции в ангажиментите, по-специално що се отнася до качество/покриване на мрежата.
8. Осмото основание е изведено от явна грешка в преценката и липса на разследване, тъй като Комисията не направила никаква преценка на основанието на новата концентрация.
- В това отношение се изтъква, че самата Комисия, още в решението от 2016 г. е посочила „*market repair*“ като основание на операцията, без обаче да анализира последиците му. В новото решение Комисията за пореден път не е взела предвид това съществено обстоятелство и не е направила никаква преценка на целите на новата операция, включително в контекста на осъществяването на основанието на първоначалната операция. Освен това, Комисията, в противоречие със собствената си административна и съдебна практика, не оценила ефектите, пряко произтичащи от премахването на конкурентната връзка върху пазара, който може да се свърже с властта за вземане на съвместни решения на VEON.
9. Деветото основание е изведено от явна грешка в преценката, допусната от Комисията, тъй като не е сметнала за необходимо, предвид променените пазарни условия, да се адаптират ангажиментите.
- В това отношение се изтъква, че Комисията всъщност приела, че на съответния пазар не е настъпило съществено развитие в сравнение с момента, когато е приела решението от 2016 г. по дело M.7758, без обаче да изложи достатъчно мотиви за това.

Жалба, подадена на 11 януари 2019 г. — Pablosky/EUIPO — docPrice (mediFLEX easystep)

(Дело T-20/19)

(2019/C 82/75)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Pablosky, SL (Мадрид, Испания) (представител: A. Tarí Lázaro, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: docPrice GmbH (Кобленц, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „mediFLEX easystep“ — заявка за регистрация № 15 730 872

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 8 ноември 2018 г. по преписка R 77/2018-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- да отхвърли заявката за регистрация на марка на ЕС № 15 730 872 изцяло що се отнася до стоките от класове 10 и 25;
- да се произнесе по разностите в полза на жалбоподателя.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 11 януари 2019 г. — Pablosky/EUIPO — docPrice (mediFLEX easystep)

(Дело T-21/19)

(2019/C 82/76)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Pablosky, SL (Мадрид, Испания) (представител: A. Tarí Lázaro, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: docPrice GmbH (Кобленц, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „mediFLEX easystem“ — Заявка за регистрация № 15 730 898

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 8 ноември 2018 г. по преписка R 76/2018-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да откаже регистрацията по заявка № 15 730 898 в нейната цялост по отношение на стоки от класове 10 и 25,
- да постанови решение относно съдебните разноски в полза на жалбоподателя.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Иск, предявен на на 11 януари 2019 г. — Noguer Enríquez и др./Комисия

(Дело T-22/19)

(2019/C 82/77)

Език на производството: испански

Страни

Ищци: Roser Noguer Enríquez (Andorra la Vella, Андора), TB (*), Successors D'Higini Cierco García, SA (Andorra la Vella), Cierco Martínez 2 2003, SL (Andorra la Vella) (представители: J. Álvarez González и S. San Felipe Menéndez, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания на ищите

Ищите искат от Общия съд:

- Да приеме за подаден иска за търсене на извъндоговорна отговорност на Европейския съюз за вреди, причинени от Европейската комисия при упражняването на нейните функции съгласно предвиденото в член 268 ДФЕС и член 340, параграф 2 ДФЕС и след приключване на предвиденото за тази цел производство, да постанови решение, в което да обяви извъндоговорната отговорност на Европейския съюз за небрежното и безотговорно поведение на Европейската комисия и да обезщети ищите със сумата от 50 220 800 EUR съгласно изчисленията и оценката, съдържаща се в експертния доклад, приложен към исковата молба, или при условията на евентуалност, в размера, който произтича от експертната оценка на експерта, назначен от Общия съд, увеличен със съответните законови лихви, както и да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищите излагат пет основания.

1. Неспазване на паричното споразумение, сключено между Европейския съюз и Княжество Андора, и неправилно транспониране, което Комисията е разрешила, от Княжество Андора на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета^(*). По-конкретно Комисията:

(*) Информацията е заличена или заменена в съответствие с правната рамка относно личните данни и/или поверителността.

- не е изпълнила задължението си да провери „частичното“, преждевременно, заинтересовано и непълно транспониране на Директива 2014/59/ЕС, извършено от Княжество Андора, което съзнателно е пропуснало да включи правата и гаранциите на акционерите и вложителите, които правната уредба на Съюза налага с цел уравнищяване, необходимо в процедурите за намеса от този тип и освен това е включило допълнителни дискриминационни мерки спрямо други акционери; и
 - не е изпълнила задължението си да изтъкне пред Съвместния комитет и евентуално пред Съда на Европейския съюз неизпълнението на Споразумението от страна на Княжество Андора поради незаконното транспониране на Директива 2014/59/ЕС, което е довело до лишаването на ищите от собствеността на техните акции, при това без ни най-малко обосноваване с обществен интерес, в разрез с основни принципи като принципа на пропорционалността и също без да предвиди каквото и да е обезщетяване или компенсиране при предвидените в закона условия. Всичко това представлява съществено нарушение на висши принципи на система и/или правова държава и на основни права. Също Комисията не е изтъкнула (и до днес) неизпълнението от страна на Княжество Андора за целите на приключването на Споразумението.
2. Нарушение на основните права и гаранции на ищите, прогласени както в Хартата на основните права на Европейския съюз, така и в Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, наред с останалите: право на собственост, право на добра администрация, право на ефективна съдебна защита, принцип на оправданите правни очаквания и принцип на правна сигурност.
- В тази връзка ищите твърдят, че неизпълнението на задълженията от страна на Европейската комисия е позволило, след реструктурирането на институцията Частна банка на Андора, всички акционери, сред които ищите, притежаващи 75,52 % от акциите на предприятието, да бъдат лишени от своя капитал, без да получат някаква компенсация и без да могат да се противопоставят на това.
 - Ищите твърдят също, че бездействието на основния гарант на Споразумението е довело до това, че законодателството на Андора не им признава правото да получат след реструктурирането на ВРА (Частна банка на Андора), сумата, която са шели да получат след провеждане на обикновено производство по несъстоятелност, право, което е изрично и задължително в правната уредба на Съюза в областта на възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници, което Княжество Андора е трябвало да транспонира по силата на Споразумението.
 - Накрая, в правния ред на Андора също не било включено правото на акционерите на преценка на положението, в което са изпаднали вследствие на реструктурирането на финансова институция и компенсациите, които в този случай им се дължат, нито правото им да се противопоставят и да се защитят спрямо последиците от реструктурирането на институцията.
3. Неизпълнение от страна на Европейската комисия на нейното най-основно правомощие да следи за спазването и прилагането на европейското право и договорите на Европейския съюз, в съответствие с член 17 от ДЕС, като е позволила трети държави да ги нарушат явно, което очевидно води до нарушение на правната сигурност, на доверието в общностните институции и на оправданите правни очаквания, които имат гражданите в тези институции.
4. Наличието на поведение на Европейския съюз, което предполага достатъчно съществено нарушение на правни норми, които предоставят права и/или защитават частноправните субекти, което не може да се обоснове със свободата на преценка, която тези норми предоставят, нито с тяхната сложност или неточност. Тази небрежност на Комисията е довела до конкретна, реална, сигурна и материална вреда на ищите, при наличието на ясна причинно-следствена връзка между тази вреда и действията на Комисията.
5. При условията на евентуалност, отговорността на Европейската комисия поради небрежността, която е допуснала при преговорите и подписването на паричното споразумение с Княжество Андора, което не предвижда механизми за защита и/или за обжалване в полза на засегнатите частни лица.

(¹) ОВ L 173, 2014 г., стр. 190.

Жалба, подадена на 15 януари 2019 г. — Karlovarské minerální vody/EUIPO — Aguas de San Martín de Veri (VERITEA)

(Дело T-28/19)

(2019/C 82/78)

Език на жалбата: чешки

Страни

Жалбоподател: Karlovarské minerální vody a.s. (Карлови Вари, Чешка република) (представител: J. Mrázek, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Aguas de San Martín de Veri, SA (Бисуари, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят в производството пред Общия съд

Спорна марка: марка на Европейския съюз „VERITEA“ — заявка за регистрация № 15 592 876.

Производство пред EUIPO: производство по възражение.

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 8 ноември 2018 г. по преписка R 499/2018-5.

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отхвърли възражението на възразяващия,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 15 януари 2019 г. — CRIA и CCCMC/Комисия

(Дело T-30/19)

(2019/C 82/79)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: China Rubber Industry Association (CRIA) (Пекин, Китай) и China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC) (Пекин) (представители: R. Antonini, E. Monard и B. Maniatis, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1579 от 18 октомври 2018 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и за окончателно събиране на временното мито върху вноса на определени пневматични гуми, нови или регенерирани, от каучук, от видовете, използвани за автобуси или камиони, с индекс на натоварване, по-голям от 121, с произход от Китайската народна република, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/163, доколкото се отнася до жалбоподателите и съответните им членове и
- да осъди Комисията да плати съдебните разноски в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест основания.

1. Първото основание е, че осъществявайки анализ на вредите въз основа на „среднопретеглени“ данни за включените в извадката дружества, оспорваният регламент нарушава член 3, параграфи 1, 2, 5 и 8 и член 17 от Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета (наричан по-нататък „Основният регламент“) ⁽¹⁾. Дори да се приеме, че претеглянето е допустимо, начинът, по който е осъществено, води до нарушение на член 3, параграфи 2, 3 и 5 и на член 9, параграф 4 от Основния регламент.
2. Второто основание, е че включването на регенерирани гуми не дава основание на Комисията логично да продължи разследването си в нарушение на членове 3, параграфи 1, 2, 5 и 6 и на член 4, параграф 1 от Основния регламент. Анализът на вредата и на причинноследствената връзка, при който не е взето предвид сегментирането между нови и регенерирани гуми, не се основава на достоверни доказателства и не съставлява обективно изследване, в нарушение на член 3, параграфи 2, 5 и 6 от Основния регламент.
3. В рамките на третото основание се посочва, че преценката на ценовите ефекти (подбиване на цените и продажбата на занижени цени) и определянето на равнището на отстраняване на вредата нарушават член 3, параграф 2, член 3, параграф 3 и член 9, параграф 4 от Основния регламент, тъй като не е отчетен значително по-високият разход на километър на нова гума в сравнение със регенерирана и тъй като те се основават на формирани експортни цени.
4. Четвъртото основание е, че несъгласуваността, необосноваността и липсата на достоверни и/или обективни доказателства в подкрепа на анализа на причинно-следствената връзка нарушава член 3, параграфи 2 и 6 от Основния регламент. Освен това в оспорвания регламент не са разгледани надлежно други известни фактори, за да се гарантира, че вредата, причинена от тези други фактори, не е приписана на дъмпинговия внос, в противоречие с член 3, параграфи 2 и 7 от Основния регламент.
5. Петото основание е, че Комисията е нарушила правото на жалбоподателите на защита, както и член 6, параграф 7, член 19, параграф 1, член 19, параграф 2, член 19, параграф 3, член 20, параграф 2, член 20, параграф 4 от Основния регламент, тъй като не е оповестила на жалбоподателите и не им е предоставила достъп до релевантната информация относно определянето на вредата и дъмпинга.
6. Шестото основание е, че корекциите за целите на косвеното данъчно облагане нарушават член 2, параграф 10, буква б) и член 2, параграф 7, буква а) от Основния регламент.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 30.6.2016 г., ст. 21).

Жалба, подадена на 21 януари 2019 г. — Cimpres Schweiz/EUIPO — Impress Media (CIMPRESS)

(Дело T-37/19)

(2019/C 82/80)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Cimpres Schweiz GmbH (Винтертур, Швейцария) (представители: С. Eckhardt, Р. Böhner и А. von Mühlendahl, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Impress Media GmbH (Мюнхенгладбах, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „CIMPRESS“ — марка на Европейския съюз № 13 147 624

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 30 октомври 2018 г. по съединени преписки R 1716/2017-2 и R 1786/2017-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- по жалбата, подадена от жалбоподателя, да отмени решението на отдела по споровете на ответника от 13 юни 2017 г. в производство № В 2 493 933 и да отхвърли възражението на Impress Media GmbH срещу регистрацията на марка „CIMPRESS“ № 13 147 624,
- да осъди EUIPO и Impress Media GmbH, в случай че това дружество встъпи в производството, да заплатят разноските по това производство, включително направените от жалбоподателя разноски в производството пред апелативния състав.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 23 януари 2019 г. — Volkswagen/EUIPO (CROSS)

(Дело T-42/19)

(2019/C 82/81)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Volkswagen AG (Волсбург, Германия) (представители: F. Thiering и L. Steidle, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: заявка за регистрация на словна марка на Европейския съюз „CROSS“ — заявка за регистрация № 16 366 528

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 14 ноември 2018 г. по преписка R 2500/2017-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, доколкото с него се отхвърля жалбата му, и да допусне до регистрация марка на Европейския съюз със заявка № 163 66 528 за всички стоки и услуги,
- при условията на евентуалност, да се отмени обжалваното решение, доколкото с него се отхвърля жалбата на жалбоподателя, и да върне преписката на първи апелативен състав на EUIPO,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - Нарушение на принципа на равно третиране и на задължението за мотивиране.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG